

V Bruseli 2. 12. 2015
COM(2015) 625 final

2015/0281 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

**o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV
o boji proti terorizmu**

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Dôvody a ciele návrhu

Terorizmus predstavuje jedno z najzávažnejších porušení univerzálnych hodnôt ľudskej dôstojnosti, slobody, rovnosti a solidarity, uplatňovania ľudských práv a základných slobôd, ako aj jeden z najväznejších útokov na zásady demokracie a právneho štátu, na ktorých je založená Európska únia. Je dôležité mať primerané nástroje na ochranu občanov EÚ a všetkých ľudí žijúcim v EÚ, bojovať proti tomuto porušovaniu účinným a primeraným spôsobom zodpovedajúcim hrozbám, ktorým EÚ čelí, a zároveň zachovať spoločnosť, v ktorej prevláda pluralizmus, nediskriminácia, tolerancia, spravodlivosť, solidarita a rovnosť.

V posledných rokoch došlo k rozvoju a nárastu teroristickej hrozby. Komisia v európskom programe v oblasti bezpečnosti¹ identifikovala posilnenie rámca EÚ na boj proti terorizmu ako prioritu a oznámila svoj zámer aktualizovať existujúce trestnoprávne predpisy v tejto oblasti tak, aby zodpovedali týmto novým výzvam. Keďže členské štáty čoraz častejšie čelia fenoménu nárastu počtu osôb, ktoré cestujú do zahraničia na účely terorizmu, a hrozbe, ktorú predstavujú po návrate, Komisia vo svojom pracovnom programe na rok 2016² oznámila legislatívny návrh na revíziu rámcového rozhodnutia o boji proti terorizmu.

Tieto osoby sa často označujú ako „zahraniční teroristickí bojovníci“. Tento fenomén síce nie je nový, no počtom a rozmanitosťou ľudí, ktorí cestujú do oblastí konfliktov, najmä do Sýrie a Iraku, aby tam bojovali alebo absolvovali výcvik s teroristickými skupinami, však nemá obdobu. Podľa analýzy v najnovšej správe Europolu o situácii a trendoch v oblasti terorizmu v EÚ (TE-SAT)³ sa rozsah tohto fenoménu v súčasnosti zväčšuje: odhaduje sa, že celkový počet ľudí, ktorí odišli z EÚ do oblastí konfliktov, do konca roku 2014 prekročil 3 000 a v súčasnosti zrejme dosiahol 5 000, pričom v rovnakom čase bol v niektorých členských štátoch hlásený zvýšený počet návratcov. Členské štáty uvádzajú, že to predstavuje významnú bezpečnostnú hrozbu.

Ako zdôraznil Europol, „hoci len malá skupina vracajúcich sa bojovníkov môže byť odhodlaná vykonať útoky v EÚ, osoby, ktoré cestovali do oblastí konfliktov, budú aj naďalej predstavovať zvýšenú hrozbu pre všetky členské štáty EÚ. Okrem kontaktov mohli vracajúci sa bojovníci získať aj bojové a operačné skúsenosti – a môžu byť teda schopní vykonať ničivejšie alebo viacnásobné útoky – a môžu sa stať vzormi pre podobne zmýšľajúcich mladých ľudí. Osoby, ktoré sa nezapájajú do plánovania útokov, sa navyše môžu namiesto toho aktívne podieľať na radikalizácii a nábore ďalších osôb, podporných činnostiach a získavaní finančných prostriedkov.“

Útoky na európskej pôde, ku ktorým došlo v priebehu rokov 2014 a 2015 a ktoré vyvrcholili nedávnymi útokmi v Paríži v noci 13. novembra 2015, sú tragickým príkladom toho, že toto riziko sa môže stať skutočným, a ukázali potrebu posilniť reakciu na úrovni EÚ a prispôsobiť ju týmto hrozbám. Hoci vyšetrovania stále prebiehajú, podľa informácií, ktoré sú v súčasnosti k dispozícii, boli aspoň do šiestich teroristických útokov alebo plánov v roku 2015 zapojení zahraniční teroristickí bojovníci: títo teroristi buď priamo cestovali do oblastí konfliktov (napr. do Jemenu, Sýrie), alebo ich k spáchaniu teroristických činov inšpirovali alebo naviedli iné osoby, ktoré sa v tom čase nachádzali v Sýrii.

¹ COM(2015) 185 final z 28. apríla 2015.

² COM(2015) 610 final z 27. októbra 2015.

³ <https://www.europol.europa.eu/content/european-union-terrorism-situation-and-trend-report-2015>

Hoci väčšina útokov, ku ktorým došlo v EÚ od roku 2014, bola „individuálnymi“ teroristickými útokmi, riziko prepracovanejších a rozsiahlejších útokov (vykonaných viacerými osobami vyzbrojenými výbušninami a strelnými zbraňami) sa potvrdilo 13. novembra pri teroristických útokoch v Paríži.

Zatiaľ čo zahraniční teroristickí bojovníci predstavujú hlavný zdroj obáv, nemala by sa podceňovať ani hrozba, ktorú predstavujú domáci teroristi, radikalizovaní osamelí útočníci a „frustrovaní“ cestujúci teroristi (napríklad po tom, ako im bol zabavený cestovný pas). V priebehu posledných 12 mesiacov bolo v EÚ a iných západných krajinách (napr. v USA, Kanade a Austrálii) zaznamenaných niekoľko takýchto útokov a zmarených plánov.

Cezhraničný rozmer teroristickej hrozby sa neobmedzuje len na cesty do oblastí konfliktov v tretích krajinách. Teroristi využívajú únikové techniky, aby sa vyhli podozreniu: pohybujú sa po EÚ a môžu prechádzať cez iné krajiny než krajiny ich pobytu alebo štátnej príslušnosti s cieľom obísť kontroly a sledovanie. Nedávne útoky, ku ktorým došlo v EÚ, navyše ukazujú, že teroristi cestujú do iných členských štátov, aby spáchali útoky alebo z logistických dôvodov (napr. financovanie, obstarávanie zbraní).

Teroristické skupiny preukázali pokročilé zručnosti v používaní internetu a nových komunikačných technológií na šírenie propagandy, komunikáciu s potenciálnymi novými členmi, výmenu poznatkov, plánovanie a koordinovanie operácií. Najmä internet a sociálne médiá ponúkajú radikálnym a teroristickým skupinám nové príležitosti na oslovenie zraniteľných cieľových skupín, a tým uľahčujú nábor a samoradikalizáciu.

Používanie vysokokvalitných komunikačných materiálov (časopisov, videí) a decentralizovaného prístupu uľahčeného sieťou účtov na rôznych platformách sociálnych médií umožňuje rýchle šírenie teroristických a radikálnych materiálov prostredníctvom neustáleho prispôsobovania využívania informačných technológií. Internet sa stal hlavným kanálom, ktorý teroristi používajú na šírenie propagandy, zverejňovanie verejných hrozieb, glorifikovanie ohavných teroristických činov, napríklad stínanie hláv, a prihlasovanie sa k útokom.

Existujúce pravidlá je nutné zosúladiť s ohľadom na meniacu sa teroristickú hrozbu, ktorej Európa čelí. To zahŕňa primerané trestnoprávne ustanovenia v súvislosti s fenoménom zahraničných teroristických bojovníkov a rizikami spojenými s cestovaním do tretích krajín s cieľom zapojiť sa do teroristických činností, ale aj s čoraz častejšími hrozbami zo strany páchatel'ov, ktorí sa zdržiavajú v Európe.

Na to, aby bolo možné účinne predchádzať trestným činom súvisiacim so zahraničnými teroristickými bojovníkmi, stíhať ich a vhodne reagovať na častejšie cezhraničné praktické a právne problémy, sú v celej EÚ potrebné koherentnejšie, komplexnejšie a lepšie zosúladené vnútroštátne trestnoprávne ustanovenia.

Už v rámcovom rozhodnutí 2002/475/SVV⁴ sa kriminalizujú niektoré teroristické činy, a to najmä spáchanie teroristických útokov, účasť na činnostiach teroristickej skupiny vrátane finančnej podpory týchto činností, verejné podnecovanie k terorizmu, nábor a výcvik na terorizmus, ako aj

---

⁴ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu (Ú. v. ES L 164, 22.6.2002, s. 3). Zmenené rámcovým rozhodnutím Rady 2008/919/SVV z 28. novembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV o boji proti terorizmu (Ú. v. EÚ L 330, 9.12.2008, s. 31).

napomáhanie teroristických trestných činov a navádzanie na ne, podnecovanie k nim a pokus o ne.

Rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV sa však musí revidovať s cieľom zaviesť nové medzinárodné normy a záväzky prijaté EÚ a bojovať proti vyvíjajúcej sa teroristickej hrozbe účinnejším spôsobom, a tým zvýšiť bezpečnosť EÚ a jej občanov.

Obete terorizmu potrebujú ochranu, podporu a pomoc, ktoré zodpovedajú ich osobitným potrebám. Predovšetkým by mali získať okamžitý prístup k špecializovaným podporným službám odborníkov poskytujúcim fyzickú a psychosociálnu starostlivosť. Po teroristických útokoch je rozhodujúce, aby boli k dispozícii spoľahlivé informácie pre obeť terorizmu a o obetiach terorizmu. Keďže cieľom teroristických útokov bývajú veľké skupiny ľudí, obeť môžu často pochádzať z iných krajín, ako je krajina, kde došlo útoku. Cezhraničná spolupráca medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi je preto kľúčová na zaistenie toho, aby všetky obeť terorizmu boli dobre informované a dostali potrebnú pomoc bez ohľadu na to, kde v Európskej únii žijú.

Smernica 2012/29/EÚ⁵ obsahuje súbor záväzných práv pre všetky obeť trestných činov vrátane práv na ochranu, podporu a pomoc, ktoré zohľadňujú individuálne potreby každej obeť trestného činu. Tieto ustanovenia však neobsahujú žiadne konkrétne opatrenia pre obeť terorizmu. Prijatie konkrétnejších opatrení, ktoré by presnejšie reagovali na potreby obetí terorizmu, by prinieslo značnú pridanú hodnotu. Vhodne prispôbené pravidlá pomoci obetiam terorizmu a ich ochrany a podpory by mali pomôcť obetiam, ktoré prežili, a rodinám usmrtených prekonať následky udalostí, a tým nepriamo aj celej spoločnosti.

- **Potreba zaviesť príslušné medzinárodné normy a záväzky a reagovať na meniacu sa teroristickú hrozbu**

V rezolúcii Bezpečnostnej rady OSN (rezolúcia BR OSN) č. 2178 (2014) o ohrození medzinárodného mieru a bezpečnosti spôsobenom teroristickými činmi, ktorá bola prijatá 24. septembra 2014, sa stanovuje rad opatrení na boj proti fenoménu zahraničných teroristických bojovníkov. Podľa operatívneho bodu 6 členskej štáty OSN musia zabezpečiť, aby boli v ich vnútroštátnych zákonoch a iných právnych predpisoch stanovené závažné trestné činy, ktoré možno stíhať a trestať spôsobom zodpovedajúcim ich závažnosti: a) cestovanie alebo pokus vycestovať do tretej krajiny s cieľom prispieť k páchaniu teroristických činov alebo poskytovať alebo absolvovať výcvik; b) financovanie takej cesty a c) organizovanie alebo uľahčovanie takej cesty.

Bezpečnostná rada vo svojej rezolúcii č. 2178 (2014) opätovne potvrdila záväzok všetkých štátov dodržiavať v rámci boja proti terorizmu medzinárodné právo v oblasti ľudských práv a zdôraznila, že dodržiavanie ľudských práv a zásady právneho štátu je rozhodujúce pre úspech boja proti terorizmu. Konštatovala, že nedodržiavanie ľudských práv a iných medzinárodných záväzkov prispieva k zvyšovaniu radikalizácie a posilňovaniu pocitu beztriestnosti.

V rezolúcii BR OSN č. 2178 (2014) sa takisto zdôrazňuje nutnosť, aby štáty zapojili príslušné miestne spoločenstvá a mimovládne subjekty do rozvoja stratégií proti násilnej extrémistickej rétorike, ktorá môže podnecovať k teroristickým činom, aby sa zaoberali podmienkami vedúcimi

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012 s. 37).

k šíreniu násilného extrémizmu, ktorý môže viesť k terorizmu, a to aj posilnením postavenia mladých ľudí, rodín, žien, náboženských, kultúrnych a vzdelávacích vodcov a všetkých ostatných dotknutých skupín občianskej spoločnosti, a aby prijali individuálne prístupy k boju proti náboru na tento druh násilného extrémizmu a k podpore sociálneho začlenenia a súdržnosti.

V rezolúcii BR OSN č. 2249 (2015) z 20. novembra 2015 sa navyše členské štáty vyzývajú, aby zintenzívnili úsilie o zastavenie toku zahraničných teroristických bojovníkov do Iraku a Sýrie a aby predchádzali financovaniu terorizmu a potláčali ho. V podobnom duchu sa napríklad v rezolúcii BR OSN č. 2199 (2015) opätovne potvrdzuje, že „všetky štáty zabezpečia, aby všetky osoby podieľajúce sa na financovaní, plánovaní, príprave alebo páchaní teroristických činov alebo na podporovaní teroristických činov boli postavené pred súd, a zabezpečia, aby sa vo vnútroštátnych zákonoch a iných právnych predpisoch tieto teroristické činy považovali za závažné trestné činy a aby tresty za ich spáchanie zodpovedali závažnosti týchto trestných činov, pričom sa zdôrazňuje, že táto podpora sa môže poskytovať prostredníctvom obchodovania s ropou a produktmi z rafinovanej ropy, modulárnymi rafinériami a súvisiacim materiálom s ISIS, ANF a všetkými ostatnými osobami, skupinami, podnikmi a subjektmi spojenými s al-Káidou“.

Po rokovaníach na začiatku roku 2015 bol v máji 2015 prijatý dodatkový protokol k Dohovoru Rady Európy o predchádzaní terorizmu, ktorým sa vykonávajú niektoré trestnoprávne ustanovenia rezolúcie BR OSN č. 2178 (2014), a najmä jej operatívny bod 6. Dodatkový protokol dopĺňa dohovor Rady Európy, v ktorom sa už požaduje kriminalizácia určitých teroristických trestných činov. V dodatkovom protokole sa požaduje kriminalizácia týchto ďalších činov: pridanie sa k organizácii alebo skupine osôb na účely terorizmu (článok 2), absolvovanie výcviku na terorizmus (článok 3), cestovanie alebo pokus vycestovať na účely terorizmu (článok 4), poskytovanie alebo zhromažďovanie finančných prostriedkov na také cesty (článok 5) a organizovanie a uľahčovanie týchto ciest (článok 6). Ďalej sa v ňom požaduje, aby zmluvné strany posilnili včasnú vzájomnú výmenu informácií (článok 7).

Podobne ako v rezolúcii BR OSN č. 2178 (2014) aj v dodatkovom protokole sa opätovne potvrdzuje záväzok každej zmluvnej strany zabezpečiť, aby sa pri vykonávaní dodatkového protokolu dodržiavali záväzky v oblasti ľudských práv, najmä právo na slobodu pohybu, slobodu prejavu, slobodu združovania a slobodu náboženského vyznania, ktoré sú stanovené v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Medzinárodnom pakte o občianskych a politických právach a v ďalších záväzkoch vyplývajúcich z medzinárodného práva. Ďalej sa v ňom pripomína potreba dodržiavať zásadu proporcionality v súvislosti so sledovanými legitímnymi cieľmi a ich nevyhnutnosťou v demokratickej spoločnosti, ako aj potreba vylúčiť každú formu svojvôle alebo diskriminačného či rasistického zaobchádzania.

EÚ podpísala dodatkový protokol i dohovor 22. októbra 2015.

V odporúčaniach Finančnej akčnej skupiny (FATF) o financovaní terorizmu vydaných v roku 2012 a konkrétne v odporúčaní o kriminalizácii financovania terorizmu (odporúčanie č. 5) sa uvádza, že „krajiny by mali kriminalizovať financovanie terorizmu na základe dohovoru o financovaní terorizmu, pričom by mali kriminalizovať nielen financovanie teroristických činov, ale aj financovanie teroristických organizácií a jednotlivých teroristov, aj keď neexistuje spojenie s konkrétnym teroristickým činom alebo činmi“⁶.

⁶ Odporúčania FATF a sprievodnú výkladovú poznámku nájdete na webovej stránke: http://www.fatf-gafi.org/media/fatf/documents/recommendations/pdfs/FATF_Recommendations.pdf

Vzhľadom na naliehavú potrebu reagovať na hrozbu, ktorú predstavujú zahraniční teroristickí bojovníci, FATF revidovala výkladovú poznámku k odporúčaniam č. 5 o trestnom čine financovania terorizmu a začlenila do nej príslušné prvky rezolúcie BR OSN č. 2178. V tejto výkladovej poznámke sa objasňuje, že podľa odporúčania č. 5 sú krajiny povinné kriminalizovať financovanie ciest osôb, ktoré cestujú do iného štátu, ako je ich štát pobytu alebo štátnej príslušnosti, s cieľom páchať, plánovať alebo pripravovať teroristické činy alebo sa na nich zúčastniť, alebo s cieľom poskytovať alebo absolvovať výcvik na terorizmus.

V rámcovom rozhodnutí 2002/475/SVV sa kriminalizujú niektoré teroristické činy, ako je spáchanie teroristických útokov, účasť na činnostiach teroristickej skupiny vrátane finančnej podpory týchto činností, ako aj verejné podnecovanie k terorizmu, nábor a výcvik na terorizmus (zaradením posledných troch trestných činov sa vykonali ustanovenia Dohovoru Rady Európy o predchádzaní terorizmu, CETS č. 196). V rámcovom rozhodnutí 2002/475/SVV sa však výslovne nevyžaduje kriminalizácia cestovania do tretích krajín s teroristickým zámerom ani kriminalizácia absolvovania výcviku na účely terorizmu, ktoré sú stanovené v rezolúcii BR OSN č. 2178 (2014) a ktoré sa vyžadujú podľa dodatkového protokolu. V rámcovom rozhodnutí 2002/475/SVV sa navyše v súčasnosti vyžaduje kriminalizácia financovania terorizmu len vtedy, keď sa financovanie poskytuje teroristickej skupine, ale nie vtedy, keď sa napríklad poskytuje na rôzne trestné činy spojené s teroristickými činnosťami, napríklad na nábor alebo výcvik na terorizmus či na cestovanie do zahraničia na účely terorizmu.

Rada vo svojich záveroch z 13. októbra 2014 vyzvala Komisiu, aby preskúmala spôsoby, ako prekonať možné nedostatky rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV, a to najmä s ohľadom na rezolúciu Bezpečnostnej rady OSN č. 2178 (2014)⁷. V spoločnom vyhlásení po zasadnutí Rady pre spravodlivosť a vnútorné veci v Rige sa ministri EÚ zhodli na tom, že je dôležité zvážiť možné legislatívne opatrenia na stanovenie spoločného chápania teroristických trestných činov na základe rezolúcie Bezpečnostnej rady OSN č. 2178 (2014). Európsky parlament vo svojom uznesení z 11. februára 2015 zdôraznil aj potrebu harmonizovať kriminalizáciu trestných činov súvisiacich so zahraničnými bojovníkmi a zabraňovať nedostatkom v trestnom stíhaní prostredníctvom aktualizácie rámcového rozhodnutia o boji proti terorizmu. Rada SVV 20. novembra 2015 privítala zámer Komisie predložiť do konca roka 2015 návrh smernice, ktorou sa aktualizuje rámcové rozhodnutie o boji proti terorizmu.

Rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV je nutné revidovať, aby bolo možné splniť záväzky vyplývajúce z dodatkového protokolu a z príslušného odporúčania FATF o financovaní terorizmu.

Okrem zmien potrebných na zabezpečenie dodržiavania medzinárodných záväzkov a noriem je potrebné prijať aj komplexné opatrenia, ktoré by zohľadnili meniacu sa teroristickú hrozbu, a vytvoriť vhodné nástroje na uľahčenie vyšetrovania a stíhania všetkých relevantných spôsobov fungovania teroristov, aby sa zabránilo závažným nedostatkom v reakcii trestného súdництва.

V návrhu smernice sa preto navrhuje kriminalizovať toto správanie: pokus o nábor a výcvik, cestovanie do zahraničia s cieľom zapojiť sa do činností teroristickej skupiny a financovanie rôznych teroristických trestných činov vymedzených v návrhu smernice.

⁷

Dokument Rady 14160/14.

Vzhľadom na meniacu sa teroristickú hrozbu sa v návrhu okrem hrozby plynúcej z ciest zahraničných teroristických bojovníkov do tretích krajín s cieľom zapojiť sa do teroristických činností počíta aj s kriminalizáciou cestovania do akejkoľvek krajiny vrátane krajín EÚ a krajiny štátnej príslušnosti alebo pobytu páchatel'a.

V súlade s potrebou zachytiť rôzne formy podpory teroristických činností vrátane obchodných transakcií a dovozu a vývozu tovaru určeného na podporu páchania teroristických trestných činov návrh obsahuje aj objasnenie, že ustanovenia smernice by sa vzťahovali aj na každú takúto materiálnu podporu.

Návrhom sa takisto zlepšujú existujúce ustanovenia o napomáhaní a navádzaní, podnecovaní a pokuse, ako aj pravidlá týkajúce sa právomoci, čím sa zabezpečí jednotnosť a účinné uplatňovanie príslušných ustanovení a zabráni sa nedostatkom.

Návrh napokon obsahuje dodatočné ustanovenia upravujúce osobitné podporné opatrenia pre obeť terorizmu.

Konsolidáciou *acquis* v tejto oblasti sa okrem odstránenia existujúcich rozdielov v presadzovaní práva zabezpečí aj zjednodušenie a prístupnosť. Vzhľadom na rozsah pôsobnosti navrhovaných opatrení a cieľ konsolidácie sa za najvhodnejšie riešenie považuje smernica EÚ, ktorou sa nahradí existujúce rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v danej oblasti politiky**

Európskym programom v oblasti bezpečnosti vzhľadom na vývoj na medzinárodnej a európskej úrovni sa Komisia zaviazala, že preskúma rámcové rozhodnutie o boji proti terorizmu s cieľom stanoviť spoločné chápanie teroristických trestných činov, najmä tých, ktoré súvisia so zahraničnými teroristickými bojovníkmi⁸.

V októbri 2015 Komisia vo svojom pracovnom programe na rok 2016 zdôraznila, že terorizmus a radikalizácia si vyžadujú reakciu EÚ, a oznámila, že predloží návrh na revíziu rámcového rozhodnutia o boji proti terorizmu s cieľom riešiť fenomén zahraničných teroristických bojovníkov⁹.

Tento návrh smernice o boji proti terorizmu, ktorou sa vykonajú požiadavky dodatkového protokolu, pripraví pôdu pre uzavretie dodatkového protokolu a dohovoru, v súvislosti s ktorými budú v krátkom čase takisto predložené osobitné návrhy.

Tento návrh je súčasťou rozsiahlejších opatrení, ktoré zahŕňajú aj zvýšené úsilie pri predchádzaní radikalizácii. S cieľom zintenzívniť a podporiť úsilie o predchádzanie radikalizácii vedúcej k násilnému extrémizmu a terorizmu zriadila Komisia centrum excelentnosti RAN (Radicalisation Awareness Network – sieť na zvyšovanie povedomia o radikalizácii) na podporu rozsiahlej siete miestnych odborníkov. Centrum RAN uľahčuje výmenu postupov a poznatkov, zjednocuje know-how a identifikuje a rozvíja najlepšie postupy, konkrétne usmernenia a prispôsobené podporné služby. Pomáha pri realizácii rozličných opatrení uvedených v oznámení Komisie s názvom Predchádzanie radikalizácii vedúcej k terorizmu a násilnému extrémizmu: Posilnenie opatrení EÚ¹⁰.

---

⁸ COM(2015) 185 final z 28. apríla 2015.

⁹ COM(2015) 610 final z 27. októbra 2015.

¹⁰ COM(2013) 941 final z 15. januára 2014.

Na úrovni EÚ už existujú právne predpisy o výmene informácií medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi v oblasti bezpečnosti a boja proti terorizmu, konkrétne rámcové rozhodnutie Rady 2008/615/SVV¹¹, rozhodnutie 2006/960/SVV (prümské rozhodnutie)¹² najmä v súvislosti s bojom proti terorizmu a cezhraničnej trestnej činnosti a rozhodnutie 2005/671/SVV¹³. Tieto právne predpisy obsahujú podobne ako článok 7 dodatkového protokolu záväzok členských štátov vytvoriť vnútroštátne kontaktné miesta a spontánne si vymieňať informácie, ak existujú dôvody domnievať sa, že tieto informácie by mohli pomôcť pri odhaľovaní, predchádzaní alebo vyšetrovaní teroristických trestných činov.

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Fenomén zahraničných teroristických bojovníkov jasne ukazuje význam spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky pre vnútornú bezpečnosť Únie. Podpredsedníčka Komisie a vysoká predstaviteľka Únie pre zahraničné veci a bezpečnostnú politiku a Komisia predstavili 6. februára 2015 spoločné oznámenie o prvkoch regionálnej stratégie EÚ pre Sýriu a Irak, ako aj pre hrozbu, ktorú predstavuje Dá'iš¹⁴, zamerané na zastavenie toku zahraničných bojovníkov do Sýrie a Iraku a financovania Dá'iš a na budovanie kapacity na vykonanie rezolúcie BR OSN č. 2178 (2014) a boj proti financovaniu terorizmu.

Tento návrh dopĺňa režim EÚ na zmrazovanie aktív zahraničných teroristických organizácií a jednotlivcov. Ten je stanovený na jednej strane v nariadení Rady 881/2002, ktorým sa zavádzajú označenia BR OSN pre osoby a subjekty spojené s al-Káidou (rezolúcia BR OSN č. 1267 a 1390), a na druhej strane v tzv. autonómnych opatreniach EÚ v súlade s rezolúciou BR OSN č. 1373 zameraných na iných teroristov a organizácie, ktoré nie sú spojené s al-Káidou.

Tento návrh dopĺňa preventívne opatrenia týkajúce sa financovania terorizmu uvedené v smernici 2015/849/EÚ.

Tento návrh zároveň dopĺňa politiku EÚ v oblasti práv obetí. Konkrétne v smernici 2012/29/EÚ, ktorá v členských štátoch nadobudla účinnosť 16. novembra 2015, sa stanovuje súbor práv pre všetky obeť. Podľa smernice 2004/80/ES sa vyžaduje, aby členské štáty zabezpečili odškodnenie obetí úmyselných násilných činov, a to aj v cezhraničných situáciách. Tento návrh nadväzuje na existujúce pravidlá EÚ týkajúce sa práv obetí, ale nerozširuje ich pôsobnosť. Predovšetkým rozvíja a posilňuje viaceré ustanovenia smernice 2012/29/EÚ s cieľom poskytnúť osobitnú podporu na uspokojenie potrieb obetí teroristických trestných činov.

---

¹¹ Rámcové rozhodnutie Rady 2006/960/SVV z 18. decembra 2006 o zjednodušení výmeny informácií a spravodajských informácií medzi orgánmi členských štátov Európskej únie činnými v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 386, 29.12.2006, s. 89).

¹² Rozhodnutie Rady 2008/615/SVV z 23. júna 2008 o zintenzívnení cezhraničnej spolupráce (Ú. v. EÚ L 210, 6.8.2008, s. 1).

¹³ Rozhodnutie Rady 2005/671/SVV o výmene informácií a spolupráci v oblasti trestných činov terorizmu (Ú. v. EÚ L 253, 29.9.2005, s. 22).

¹⁴ JOIN(2015) 2 final zo 6. februára 2015.

2. PRÁVNÝ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právny základ

Tento návrh nahrádza rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV s cieľom zaviesť aktualizované právne predpisy na úrovni EÚ, ktorými sa stanovujú minimálne pravidlá pre vymedzenie teroristických trestných činov, trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou alebo s teroristickými činnosťami a trestov v tejto oblasti. Terorizmus vzhľadom na svoju povahu, vplyv a potrebu bojovať proti nemu na spoločnom základe predstavuje závažnú trestnú činnosť s cezhraničným rozmerom.

Článok 83 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ) je preto vhodným právnym základom tohto návrhu. Tento článok umožňuje Európskemu parlamentu a Rade stanoviť potrebné minimálne pravidlá pre vymedzenie trestných činov a sankcií prostredníctvom smerníc prijatých v súlade s riadnym legislatívnym postupom.

Zahrnutie ustanovení týkajúcich sa práv obetí si vyžaduje doplnenie príslušného ustanovenia ako právneho základu. Článok 82 ods. 2 ZFEÚ umožňuje Európskemu parlamentu a Rade stanoviť minimálne pravidlá týkajúce sa práv obetí trestných činov v súlade s riadnym legislatívnym postupom. Článok 82 ods. 2 písm. c) ZFEÚ by sa mal preto doplniť ako dodatočný právny základ.

V článku 83 ods. 1 ZFEÚ a článku 82 ods. 2 ZFEÚ sa stanovuje ten istý legislatívny postup. Návrh by mal byť preto založený na článku 83 ods. 1 ZFEÚ i článku 82 ods. 2 ZFEÚ.

• Variabilná geometria

V súčasnosti platné rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV sa vzťahuje na všetky členské štáty s výnimkou Spojeného kráľovstva, ktoré v súlade s článkom 10 ods. 4 protokolu č. 36, ktorý je pripojený k ZFEÚ a ZFEÚ, využilo svoje právo neuplatňovať tento právny rámec s účinnosťou od 1. decembra 2014.

V súlade s protokolom č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k zmluvám, sa Spojené kráľovstvo a Írsko môžu rozhodnúť zúčastniť sa na prijatí tohto návrhu. Túto možnosť majú aj po prijatí návrhu.

Podľa protokolu č. 22 o postavení Dánska sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí opatrení Radou podľa hlavy V ZFEÚ (s výnimkou „opatrení vymedzujúcich tretie krajiny, ktorých štátni príslušníci musia mať pri prekročení vonkajších hraníc členských štátov víza, alebo opatrení týkajúcich sa jednotného formátu víz“). Podľa ustanovení platných v súčasnosti sa preto Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto návrhu a nebude ním viazané. Rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV zmenené rámcovým rozhodnutím 2008/919/SVV je pre Dánsko naďalej záväzné a uplatňuje sa v ňom.

• Subsidiarita

Činnosť v oblasti slobody, bezpečnosti a spravodlivosti patrí v súlade s článkom 4 ods. 2 ZFEÚ do oblasti spoločných právomocí EÚ a členských štátov. Na základe článku 5 ods. 3 ZFEÚ sa teda uplatňuje zásada subsidiarity, podľa ktorej koná Únia len v takom rozsahu a vtedy, ak ciele zamýšľané touto činnosťou nemôžu členské štáty uspokojivo dosiahnuť na ústrednej úrovni alebo na regionálnej a miestnej úrovni, ale z dôvodov rozsahu alebo účinkov navrhovanej činnosti ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie.

Požiadavky stanovené v rezolúcii BR OSN č. 2178 (2014) prijaté podľa kapitoly VII Charty OSN sú záväzné pre členské štáty OSN. Členské štáty EÚ už začali preskúmať svoje príslušné právne rámce a v niektorých prípadoch prijali nové opatrenia zabezpečujúce dodržiavanie rezolúcie BR OSN, najmä požiadavky týkajúcej sa cestovania zahraničných teroristov a súvisiaceho správania.

Dodatkovým protokolom sa vykonáva časť rezolúcie BR OSN č. 2178 (2014) týkajúca sa kriminalizácie cestovania zahraničných teroristov. Podpísaním dodatkového protokolu 22. októbra 2015 vyjadrila EÚ ochotu prijať dodatkový protokol v súlade s článkom 218 ods. 6 ZFEÚ. Jeho prijatie bude od EÚ vyžadovať, aby normy stanovené v dodatkovom protokole zapracovala do práva Únie, ktoré v súčasnosti nevyžaduje kriminalizáciu všetkých konaní uvedených v dodatkovom protokole, ako je uvedené vyššie.

Vykonaním dodatkového protokolu a príslušných trestnoprávných aspektov rezolúcie BR OSN č. 2178 (2014) prostredníctvom minimálnych pravidiel na úrovni EÚ a najmä stanovením ďalších spoločných vymedzení trestných činov s ohľadom na vývoj teroristických hrozieb by sa zabránilo prípadným rozdielom v právnych predpisoch, ktoré môžu vyplývať z roztriešteného prístupu, čo by predstavovalo jednoznačnú pridanú hodnotu z hľadiska zvýšenia bezpečnosti EÚ, jej občanov a ľudí žijúcich v EÚ. Týmto vymedzením na úrovni EÚ by sa navyše uľahčilo spoločné chápanie a vytvoril by sa referenčný základ cezhraničnej výmeny informácií a spolupráce v policajných a súdnych otázkach. Podobne by minimálne pravidlá týkajúce sa trestných činov v súlade s rezolúciou BR OSN č. 2178 (2014) a dodatkovým protokolom uľahčili aj spoluprácu s tretími krajinami a poskytl by referenčný základ v rámci EÚ i pri spolupráci s medzinárodnými partnermi, ako sa zdôrazňuje aj v európskom programe v oblasti bezpečnosti.

Podobné zdôvodnenie sa vzťahuje aj na začlenenie odporúčania FATF o kriminalizácii financovania terorizmu do práva EÚ. Zatiaľ čo členské štáty už sú povinné dodržiavať odporúčanie FATF a do veľkej miery prijali potrebné vykonávacie opatrenia, rozšírením trestného činu financovania terorizmu v súlade so súčasným znením článku 2 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV na úroveň EÚ sa zabezpečí, aby sa na členské štáty nevzťahovali rôzne právne záväzky a aby rozdiely v rozsahu trestných činov neovplyvňovali cezhraničnú výmenu informácií a operačnú spoluprácu.

Podobne je vzhľadom na cezhraničnú povahu teroristických hrozieb nutné dostatočne zosúladiť rozsah trestných činov vrátane tých, ktoré sa nevyžadujú podľa medzinárodných záväzkov a noriem, aby boli tieto opatrenia skutočne účinné.

Členské štáty EÚ nedokážu tieto ciele uspokojivo dosiahnuť samostatne, lebo právne predpisy platné len na vnútroštátnej úrovni by nemali ten účinok, že by stanovili minimálne pravidlá pre vymedzenia teroristických trestných činov a tresty platné v celej EÚ. Ak by právny rámec Únie nebol v súlade s dodatkovým protokolom, pričom niektoré členské štáty budú jeho zmluvnými stranami, výsledkom by bol možný nesúlad medzi záväzkami členských štátov podľa práva Únie a ich záväzkami podľa medzinárodného práva.

Komplexný a dostatočne homogénny právny rámec teda možno lepšie dosiahnuť na úrovni celej EÚ. Únia preto môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity.

- **Proporcionalita**

V súlade so zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Zmluvy o EÚ sa navrhovaná nová smernica obmedzuje na to, čo je na jednej strane potrebné a primerané na splnenie

medzinárodných záväzkov a noriem [najmä v súvislosti s kriminalizáciou cestovania do tretích krajín na účely terorizmu, absolvovania výcviku na účely terorizmu, ako sa vyžaduje podľa dodatkového protokolu, a financovania terorizmu, ktoré sa neobmedzuje len na činnosť teroristickej skupiny, ale zahŕňa všetky teroristické trestné činy a trestné činy súvisiace s terorizmom, ktoré nemusia byť spojené s konkrétnymi teroristickými činmi (ako sa vyžaduje podľa noriem FATF)], a na strane druhej na prispôsobenie jestvujúcich teroristických trestných činov novým teroristickým hrozbám (čo si vyžaduje napríklad kriminalizáciu cestovania na účely terorizmu aj v rámci EÚ).

V tomto návrhu sa vymedzuje rozsah trestných činov s cieľom zahrnúť všetko príslušné konanie, no s obmedzením sa na to, čo je potrebné a primerané.

- **Výber nástroja**

V súlade s článkom 83 ods. 1 ZFEÚ možno zavedenie minimálnych pravidiel pre vymedzenie trestných činov a sankcií v oblasti závažnej trestnej činnosti s cezhraničným rozmerom vrátane terorizmu dosiahnuť len prostredníctvom smernice Európskeho parlamentu a Rady prijatej v súlade s riadnym legislatívnym postupom. To isté platí aj pre stanovenie minimálnych pravidiel podľa článku 82 ods. 2 ZFEÚ.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ EX POST, KONZULTÁCIÍ SO ZAJINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Hodnotenia ex post/kontroly vhodnosti existujúcich právnych predpisov**

Transpozícia príslušných ustanovení rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV do vnútroštátneho práva bola predmetom niekoľkých správ o vykonávaní¹⁵ vrátane správy zo septembra 2014 o vykonávaní zmien zavedených rámcovým rozhodnutím 2008/919/SVV¹⁶.

V správe o vykonávaní sa takisto zistilo, že niekoľko členských štátov prekročilo rámec požiadaviek rámcového rozhodnutia 2008/919/SVV, a to najmä prijatím ustanovení kriminalizujúcich absolvovanie výcviku na terorizmus, čo svedčí o rozdieloch v presadzovaní práva, a kriminalizovaním pokusu nad rámec požiadaviek stanovených v tomto rámcovom rozhodnutí.

Správu o vykonávaní z roku 2014 podporila externá štúdia zameraná nielen na transpozíciu rámcového rozhodnutia 2008/919/SVV členskými štátmi EÚ do vnútroštátnych právnych predpisov, ale aj na posúdenie vykonávania právneho rámca prijatého členskými štátmi EÚ v boj proti terorizmu v praxi. Štúdia zahŕňala aj hodnotenie zmien zavedených v roku 2008, pričom dospela k záveru, že tieto zmeny boli relevantné a účinné z hľadiska splnenia cieľov. Vďaka spoločnému chápaniu trestných činov súvisiacich s terorizmom, ako je verejné podnecovanie k terorizmu, nábor a výcvik na terorizmus, sa najmä cezhraničné prípady riešia účinnejšie. V štúdii sa konkrétne dospelo k záveru, že väčšina zainteresovaných strán považuje vymedzenie nových trestných činov za pomoc v boji proti prípravným fázam teroristických činností. Vo všeobecnosti sa zmeny zavedené v roku 2008 považovali za užitočné v boji proti meniacej sa povahe teroristických hrozieb, ktorým čelia členské štáty EÚ. Z hľadiska presadzovania práva a súdnictva sa v štúdii dospelo k záveru, že prípady

¹⁵ Správy Komisie založené na článku 11 rámcového rozhodnutia Rady z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu: KOM(2004) 409 v konečnom znení z 8. júna 2004 a KOM(2007) 681 v konečnom znení zo 6. novembra 2007.

¹⁶ COM(2014) 554 final z 5. septembra 2014.

patriace medzi nové trestné činy, ktoré sa týkali viacerých členských štátov, bolo vďaka spoločnému prístupu ku kriminalizácii trestných činov možné riešiť účinnejšie. Pridaná hodnota rámcového rozhodnutia 2008/919/SVV sa celkovo považovala za vysokú pre členské štáty EÚ, ktoré ešte nemali právny rámec určený osobitne na boj proti terorizmu, a pre štáty, ktoré ho mali, pridaná hodnota spočíva v posilnení rámca spolupráce s inými členskými štátmi v boji proti prípravným fázam teroristických činností.

Eurojust bol požiadaný, aby preskúmal, či je existujúce vymedzenie trestných činov v členských štátoch dostačujúce na riešenie nových fenoménov, najmä prúdeň zahraničných teroristických bojovníkov do tretích krajín. Eurojust vo svojom hodnotení odhalil pochybnosti o účinnosti týchto opatrení a vyzval na revíziu existujúceho právneho rámca¹⁷.

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Počas rokovaní o dodatkovom protokole v Rade Európy boli verejnosti sprístupnené návrhy znenia na pripomienkovanie. Písomné pripomienky predložilo niekoľko organizácií zaoberajúcich sa základnými právami (Amnesty International, Medzinárodná komisia právnikov a nadácia Open Society). O týchto pripomienkach diskutovali rokujúce strany a niektoré návrhy viedli k zmenám dodatkového protokolu a jeho dôvodovej správy.

Vo všeobecnosti sa v pripomienkach zdôrazňovala potreba dostatočných záruk v oblasti ľudských práv, dostatočnej právnej zrozumiteľnosti, pokiaľ ide o kriminalizované správanie (*actus reus*) a úmysel (*mens rea*) a objasnenie záväzkov vyplývajúcich z medzinárodného humanitárneho práva.

Pripomienky sa zapracovali do dodatkového protokolu a do dôvodovej správy týmto spôsobom: v dodatkovom protokole sa zdôrazňuje potreba dodržiavať ľudské práva v preambule, v článku 1 (o účele) a v novom článku 8, ktorý sa celý týka dodržiavania základných práv. Tieto ustanovenia dopĺňujú ďalšie vysvetlenia v dôvodovej správe (s odkazom na iné medzinárodné nástroje vrátane výslovne zmieneného protokolu týkajúceho sa právneho postavenia utečencov a Dohovoru o právach dieťaťa).

- **Posúdenie vplyvu**

Vzhľadom na naliehavú potrebu zlepšiť rámec EÚ s cieľom zvýšiť bezpečnosť s ohľadom na nedávne teroristické útoky, a to aj prostredníctvom začlenenia medzinárodných záväzkov a noriem, sa tento návrh výnimočne predkladá bez posúdenia vplyvu.

- **Vhodnosť právnych predpisov a ich zjednodušenie**

Cieľom návrhu je zaviesť medzinárodné záväzky a normy do právneho poriadku EÚ a aktualizovať právny rámec tak, aby náležite reagoval na meniacu sa teroristickú hrozbu. Stanovenie rôznych trestných činov v samostatných článkoch (napríklad namiesto toho, aby sa nové trestné činy doplnili len ako pododseky a zarážky do súčasného článku 3 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV) a vysvetlenia všeobecných podmienok platných pre tieto trestné činy (pozri najmä ustanovenia uvedené v hlave IV) uľahčujú pochopenie rozsahu príslušných trestných činov. To členským štátom pomôže pri transponovaní a vykonávaní príslušných ustanovení. Jasnejší bude aj rozsah pôsobnosti iných nástrojov EÚ týkajúcich sa teroristických trestných činov (najmä nástrojov na cezhraničnú výmenu informácií a spoluprácu), čo následne uľahčí uplatňovanie týchto ustanovení príslušnými orgánmi.

---

¹⁷ Dokument Rady 15715/2/14.

• Základné práva

Európska únia je založená na hodnotách zakotvených v článku 2 ZEÚ a uznáva práva, slobody a zásady stanovené v Charte základných práv Európskej únie v súlade s článkom 6 ods. 1 ZEÚ. Bezpečnosť a dodržiavanie základných práv nie sú protichodné ciele, ale koherentné a navzájom sa dopĺňajúce politické ciele¹⁸. Prístup EÚ sa zakladá na spoločných demokratických hodnotách našich otvorených spoločností vrátane zásady právneho štátu a musí dodržiavať a presadzovať základné práva stanovené v Charte základných práv, ktorá s náležitým ohľadom na právomoci a úlohy Spoločenstva a Únie a na zásadu subsidiarity potvrdzuje práva vyplývajúce najmä z ústavných tradícií a medzinárodných záväzkov spoločných pre členské štáty, a to vrátane Zmluvy o Európskej únii, zmlúv Spoločenstva, Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a judikatúry Súdneho dvora Európskych spoločenstiev a Európskeho súdu pre ľudské práva. Všetky opatrenia zamerané na posilnenie bezpečnostných opatrení musia byť v súlade so zásadami potreby, proporcionality a zákonnosti a musia obsahovať primerané záruky zodpovednosti a súdnej nápravy¹⁹.

Navrhované opatrenia zahŕňajú právne ustanovenia umožňujúce primerane reagovať na meniacu sa teroristickú hrozbu. Tieto opatrenia pomáhajú znížiť riziko teroristických útokov a obmedziť možnosti radikalizácie a náboru. Hoci konečným cieľom týchto opatrení je ochrana základných práv obetí a možných obetí, najmä práva na život a práva na fyzickú a duševnú integritu, všetky právne predpisy v oblasti trestného práva majú nevyhnutne vplyv na uplatňovanie základných práv, najmä práv osôb podozrivých, obvinených alebo usvedčených z teroristických trestných činov a trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou alebo teroristickými činnosťami. Stanovenie, zavedenie a uplatňovanie kriminalizácie sa musí vykonať pri plnom rešpektovaní záväzkov týkajúcich sa základných práv. Akékoľvek obmedzenie uplatňovania základných práv a slobôd podlieha podmienkam stanoveným v článku 52 ods. 1 Charty základných práv, konkrétne zásade proporcionality, pokiaľ ide o legitímny cieľ skutočne plniť ciele všeobecného záujmu uznané Úniou alebo potrebu chrániť práva a slobody ostatných, ďalej zásade, že tieto obmedzenia musia mať oporu v právnych predpisoch, a zásade, že musia rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd.

V tejto súvislosti je nutné zohľadniť rôzne základné práva a slobody zakotvené v Charte základných práv. Medzi práva, ktoré sú obzvlášť dôležité v súvislosti s navrhovanými opatreniami, patria okrem iného práva uvedené v hlave I charty, a to právo na dôstojnosť (článok 1), právo na život a nedotknuteľnosť osoby (články 2 a 3), právo na slobodu a bezpečnosť (článok 6 charty), právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života (článok 7 charty), právo na ochranu osobných údajov (článok 8 charty), sloboda myslenia, svedomia a náboženského vyznania (článok 10 charty), sloboda prejavu a právo na informácie (článok 11 charty), sloboda zhromažďovania a združovania (článok 12 charty), vlastnícke právo (článok 17 charty), právo na azyl a ochranu v prípade vyst'ahovania, vyhostenia alebo extradície (články 18 a 19 charty), všeobecný zákaz diskriminácie vrátane diskriminácie na základe rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického alebo iného zmýšľania (článok 21 charty), práva dieťaťa (článok 24 charty), sloboda pohybu a pobytu (článok 45 charty), právo na účinný prostriedok nápravy a na spravodlivý proces (článok 47 charty), prezumpcia neviny a právo na obhajobu (článok 48 charty), zásady zákonnosti a primeranosti trestných činov a trestov (článok 49

¹⁸ Článok 6 Charty základných práv a rozsudok Súdneho dvora z 8. apríla 2014 v spojených veciach C-293/12 a C-594/12, bod 42.

¹⁹ Článok 52 ods. 1 Charty základných práv, rozsudok Súdneho dvora z 8. apríla 2014 citovaný vyššie.

charty) a právo nebyť stíhaný alebo potrestaný v trestnom konaní dvakrát za ten istý trestný čin (*ne bis in idem*, článok 50 charty).

Všetky opatrenia, ktoré Únia a jej členské štáty prijímajú v súvislosti s obvinením z teroristických trestných činov a činností súvisiacich s teroristickými trestnými činmi uvedených v tejto smernici a so stanovením trestných a iných ako trestných sankcií za ne, musia byť v súlade so zásadou zákonnosti a proporcionality trestných činov a trestov, s prezumpciou nevinu a právami na obhajobu a mali by vylúčiť všetky formy svojvoľného konania. Tieto opatrenia ďalej musia byť v súlade so všeobecným zákazom diskriminácie vrátane diskriminácie na základe rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického alebo iného zmýšľania a musia vylúčiť všetky formy diskriminačného alebo rasistického zaobchádzania, a to aj s cieľom zabrániť stigmatizácii akejkoľvek skupiny alebo spoločenstva.

Dodržiavanie základných práv vo všeobecnosti a zásada proporcionality sú rešpektované obmedzením rozsahu trestných činov na to, čo je potrebné na umožnenie účinného stíhania činov, ktoré predstavujú osobitné ohrozenie bezpečnosti. To sa odzrkadľuje v odôvodneniach (pozri napríklad odôvodnenia 19 a 20).

Konkrétnejšie, nový trestný čin cestovania do zahraničia na účely terorizmu môže obmedziť právo na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov, ktoré je zaručené článkom 21 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a smernicou 2004/38/ES. Smernica 2004/38/ES umožňuje prijímať opatrenia obmedzujúce voľný pohyb z dôvodov politiky a verejnej bezpečnosti vrátane predchádzania trestnej činnosti.

S údajmi osôb podozrivých zo spáchania trestných činov vymedzených v tejto smernici sa bude musieť nakladať v súlade so základným právom na ochranu osobných údajov a s existujúcimi uplatniteľnými právnymi predpismi. Navrhovanou smernicou sa nezavádza žiadna zmena tohto režimu, a smernica teda nebude mať vplyv na právo na ochranu súkromia a údajov.

Tento návrh sa nedotýka povinností uložených členským štátom, ktoré sa týkajú udržiavania práva a poriadku a zabezpečenia vnútornej bezpečnosti v súlade s článkom 72 ZFEÚ, v súvislosti s ktorými sú orgány členských štátov naďalej viazané svojimi záväzkami v oblasti ľudských práv vyplývajúcimi z ich vnútroštátnych právnych predpisov a ústav a z medzinárodných dohôd, ktorými sú viazané, najmä záväzkami, ktoré vyplývajú z Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorého sú všetky členské štáty zmluvnými stranami.

4. VPLYV NA ROZPOČET

Tento návrh nemá žiaden priamy vplyv na rozpočet Únie.

5. OSTATNÉ PRVKY

• Plány vykonávania a monitorovanie, hodnotenie a predkladanie správ

Vykonávanie smernice bude monitorovať Komisia na základe informácií, ktoré poskytnú členské štáty o opatreniach prijatých s cieľom uviesť do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

Komisia po dvoch rokoch po uplynutí lehoty na vykonanie tejto smernice predloží Európskemu parlamentu a Rade správu hodnotiacu rozsah, v ktorom členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou.

Komisia štyri roky po uplynutí lehoty na vykonanie tejto smernice predloží Európskemu parlamentu a Rade správu s posúdením vplyvu a pridanej hodnoty smernice a podľa potreby k nej pripojí vhodné návrhy. Na tieto účely bude Komisia viesť konzultácie s členskými štátmi a so zainteresovanými stranami, najmä s Europolom, Eurojustom a Agentúrou EÚ pre základné práva. Komisia zohľadní aj informácie poskytnuté členskými štátmi podľa rozhodnutia Rady 2005/671/SVV.

- **Vysvetľujúce dokumenty**

Vysvetľujúce dokumenty o transpozícii sa nepovažujú za potrebné.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Hlava I: Predmet úpravy a vymedzenie pojmov

Článok 1: Predmet úpravy – v tomto ustanovení sa stanovuje účel a rozsah pôsobnosti návrhu smernice, najmä to, že stanovuje minimálne pravidlá týkajúce sa teroristických trestných činov, trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou a trestných činov súvisiacich s teroristickými činnosťami, ako aj osobitné opatrenia na ochranu obetí terorizmu a pomoc týmto obetiam.

Článok 2: Vymedzenie pojmov – v tomto ustanovení sa vymedzujú pojmy „finančné prostriedky“ (vo vzťahu k trestnému činu financovania terorizmu, pozri článok 11) v súlade s *acquis* EÚ²⁰, „právnické osoby“ (vo vzťahu k záväzku stanoviť zodpovednosť právnických osôb, pozri článok 19) a „teroristická skupina“ (vo vzťahu k trestnému činu súvisiacemu s teroristickou skupinou, pozri článok 4; toto vymedzenie je totožné s vymedzením, ktoré už obsahuje článok 2 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV).

Hlava II: Teroristické trestné činy a trestné činy súvisiace s teroristickou skupinou

Článok 3: Teroristické trestné činy – v tomto ustanovení sa vymedzuje, ktoré trestné činy by sa v členských štátoch mali považovať za teroristické trestné činy. Toto ustanovenie sa už nachádza v článku 1 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV a odvtedy zostalo nezmenené. Hlavným cieľom tohto kľúčového ustanovenia je aproximovať vymedzenie teroristických trestných činov vo všetkých členských štátoch zavedením osobitnej a spoločnej kvalifikácie určitých činov ako teroristických trestných činov. Teroristické činy sú závažnými trestnými činmi, ktoré sa stávajú teroristickými trestnými činmi z dôvodu motivácie páchatel'a. Pojem teroristické trestné činy je teda kombináciou dvoch prvkov: objektívneho prvku, lebo odkazuje na zoznam závažných trestných činov vymedzených vo vnútroštátnom práve, a subjektívneho prvku, lebo tieto činy sa považujú za teroristické trestné činy, ak boli spáchané s konkrétnym úmyslom.

Článok 4: Trestné činy súvisiace s teroristickou skupinou – v tomto ustanovení sa vyžaduje, aby členské štáty kriminalizovali riadenie teroristickej skupiny alebo účasť na jej činnostiach

---

²⁰ Tento článok je totožný s článkom 1 nariadenia Rady (ES) č. 2580/2001 z 27. decembra 2001 o určitých obmedzujúcich opatreniach zameraných proti určitým osobám a subjektom s cieľom boja proti terorizmu (Ú. v. ES L 344, 28.12.2001, s. 70).

s vedomím, že táto účasť prispeje k trestnej činnosti tejto teroristickej skupiny. Toto ustanovenie má za cieľ zabezpečiť, aby sa riadenie teroristickej skupiny a účasť na jej činnostiach považovali za nezávislé trestné činy a aby sa s nimi zaobchádzalo ako s teroristickými trestnými činmi. Nachádzalo sa už v článku 2 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV a nezmenilo sa ani v rámci pozmeňujúcich návrhov v roku 2008. Prispôbenie súčasného právneho rámca medzinárodným záväzkom (najmä článku 2 dodatkového protokolu) si nevyžaduje revíziu tohto článku. V dôvodovej správe k dodatkovému protokolu sa objasňuje, že sa ponecháva na zmluvných stranách, aby vymedzili pojem teroristická skupina.

Hlava III – Trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami

Trestné činy vymedzené v tejto hlave sú veľmi závažnej povahy, lebo môžu viesť k spáchaniu teroristických trestných činov a umožniť teroristom a teroristickým skupinám udržiavať a ďalej rozvíjať ich trestnú činnosť. Hoci sa v rámci týchto trestných činov nevyžaduje spáchanie teroristického trestného činu, ako sa vysvetľuje v článku 15, obsahujú objektívny prvok, a to jasne vymedzené konanie a okolnosti, i subjektívny prvok, teda zámer alebo vedomie páchatel'a alebo potenciálneho páchatel'a, že jeho konanie môže potenciálne viesť k páchaniu teroristických trestných činov alebo k nim môže prispieť. Tieto prvky sa musia preukázať v súlade s vnútroštátnym právom členského štátu prostredníctvom dôkazov predložených nezávislému súdu alebo tribunálu na kontrolu v súlade s osobitným platným trestným právom procesným členského štátu a príslušnými ustanoveniami *acquis* EÚ v oblasti procesných práv osôb podozrivých alebo obvinených v trestnom konaní a pri plnom rešpektovaní záruky základného práva na spravodlivé súdne konanie, prezumpcie nevinu a práva na obhajobu, ktoré sú zakotvené v Charte základných práv.

Článok 5: Verejné podnecovanie k spáchaniu teroristického činu – tento trestný čin bol zavedený v rámcovom rozhodnutí 2008/919/SVV [nový trestný čin bol zavedený v článku 3 ods. 1 písm. a)] s cieľom vykonať článok 5 Dohovoru Rady Európy o predchádzaní terorizmu.

Podľa tohto ustanovenia sa za postihniteľný čin považuje napríklad glorifikácia samovražedných atentátnikov, povzbudzovanie k násilnému džihádu, priame vyzývanie na zabíjanie neveriacich, ospravedlňovanie terorizmu alebo šírenie správ alebo snímok týkajúcich sa brutálnych vrážd ako spôsob získavania publicity pre ciele teroristov alebo potvrdenia ich moci, ak toto správanie skutočne vytvára riziko, že dôjde k teroristickým činom, a za predpokladu, že tieto myšlienky sa šíria na účely podpory teroristických činností (nie nevyhnutne činností konkrétnej teroristickej organizácie). Tieto správy a snímky môžu zahŕňať aj správy a snímky znevažujúce obeť terorizmu a ich rodiny. Týmto ustanovením sa malo takisto zabezpečiť, aby bolo postihniteľné šírenie myšlienok prostredníctvom internetu, ktoré nabádajú na páchanie teroristických trestných činov alebo poskytujú teroristom odborné poznatky. *Článok 6: Nábor na terorizmus* – tento trestný čin bol zavedený v rámcovom rozhodnutí 2008/919/SVV [nový trestný čin bol zavedený v článku 3 ods. 1 písm. b)] s cieľom vykonať článok 6 Dohovoru Rady Európy o predchádzaní terorizmu. Ako sa uvádza vo vysvetlivkách k tomuto dohovoru, trest si podľa tohto ustanovenia „vyžaduje, aby cieľom osoby vykonávajúcej nábor bolo, aby osoba alebo osoby, ktorých nábor vykonáva, spáchali teroristický trestný čin alebo prispeli k jeho spáchaniu, alebo aby sa stali členmi združenia alebo skupiny na tieto účely, pričom nie je podstatné, či sa adresáti navádzania skutočne zúčastnia na spáchaní teroristického trestného činu alebo či sa stanú členmi združenia alebo skupiny na tieto účely“. Toto ustanovenie má poskytnúť primerané trestnoprávne nástroje na zastavenie rozsiahlych náborových činností jednotlivcov alebo náborových sietí.

Článok 7: Poskytovanie výcviku na terorizmus – tento trestný čin bol zavedený v rámcovom rozhodnutí 2008/919/SVV [nový trestný čin bol zavedený v článku 3 ods. 1 písm. c)] s cieľom vykonať článok 7 Dohovoru Rady Európy o predchádzaní terorizmu. Jeho zaradenie malo za cieľ zachytávať šírenie pokynov a (on-line) príručiek určených na výcvik alebo plánovanie útokov a konkrétnejšie šírenie (prostredníctvom internetu) informácií o prostriedkoch a metódach teroristov, ktoré tak fungujú ako „virtuálny výcvikový tábor“. Hoci osobitný dôraz sa kládol na využívanie internetu, rozsah výcviku na terorizmus sa neobmedzuje na poskytovanie internetových pokynov, ale zahŕňa aj tradičnejší výcvik.

Nové trestné činy, ktorých zavedením sa vykonáva dodatkový protokol k Dohovoru Rady Európy o predchádzaní terorizmu – trestné činy absolvovania výcviku na terorizmus, cestovania do zahraničia na účely terorizmu a organizovania alebo iného uľahčovania cestovania do zahraničia na účely terorizmu sa zavádzajú s cieľom vykonať dodatkový protokol. Niektoré ďalej uvedené vysvetlenia vychádzajú z dôvodovej správy k dodatkovému protokolu.

Článok 8: Absolvovanie výcviku – návrh sa vzťahuje nielen na poskytovanie výcviku na účely terorizmu (už zahrnuté v rámcovom rozhodnutí 2008/919/SVV), ale aj na absolvovanie tohto výcviku, ktorý príjemcovi umožní vykonať teroristické trestné činy alebo k nim prispieť.

Týmto ustanovením sa vykonáva článok 3 dodatkového protokolu. Orgánom presadzovania práva a prokurátorom poskytne dodatočné nástroje na boj s hrozbami pochádzajúcimi od možných páchatel'ov vrátane osôb, ktoré napokon konajú samostatne, prostredníctvom možnosti vyšetrovať a stíhať výcvikové činnosti, ktoré môžu viesť k spáchaniu teroristických trestných činov. Výcvik na terorizmus možno absolvovať osobne, napríklad účasťou vo výcvikovom tábore vedenom teroristickým združením alebo skupinou, alebo prostredníctvom rôznych elektronických médií vrátane internetu. Samotné navštívenie internetových stránok obsahujúcich informácie alebo prijímanie komunikácie, ktoré by sa mohli použiť na výcvik na terorizmus, však nestačí na spáchanie trestného činu absolvovania výcviku na terorizmus. Páchatel' sa zvyčajne musí aktívne zapojiť do výcviku. Členské štáty sa však môžu rozhodnúť kriminalizovať vo svojom vnútroštátnom práve formy „samoštúdia“.

Účelom absolvovania výcviku na terorizmus navyše musí byť spáchanie teroristického trestného činu vymedzeného v článku 3 alebo prispenie k jeho spáchaniu, pričom páchatel' musí mať úmysel takto konať. Účasť na inak zákonných činnostiach, napríklad absolvovanie kurzu chémie na vysokej škole, kurzu lietania alebo vojenského výcviku poskytovaného štátom, možno takisto považovať za protiprávne spáchanie trestného činu absolvovania výcviku na terorizmus, ak je možné preukázať, že osoba absolvujúca výcvik má požadovaný trestný úmysel využiť tento absolvovaný výcvik na spáchanie teroristického trestného činu.

Článok 9: Cestovanie do zahraničia na účely terorizmu – tento trestný čin sa zameriava predovšetkým na fenomén zahraničných teroristických bojovníkov prostredníctvom kriminalizácie cestovania do inej krajiny na účely terorizmu. Článkom 9 sa má vykonať článok 4 dodatkového protokolu.

Cieľom ustanovenia je uložiť členskému štátu povinnosť kriminalizovať čin cestovania do inej krajiny, ak je možné preukázať, že účelom cesty je spáchať teroristické trestné činy vymedzené v článku 3, prispieť k nim alebo sa na nich zúčastniť, alebo poskytnúť alebo absolvovať výcvik na terorizmus vymedzený v článkoch 7 a 8. Toto ustanovenie okrem požiadaviek stanovených v dodatkovom protokole zahŕňa aj cestovanie na účely účasti na

činnostiach teroristickej skupiny vymedzených v článku 4. Kriminalizácia cestovania na tieto účely je rovnako dôležitá aj pre riešenie hrozieb, ktoré predstavujú zahraniční teroristickí bojovníci, pričom vyšetrovatelia a prokurátori tak získajú potrebné nástroje na účinné stíhanie rôznych účelov a činností, ktoré vykonávajú zahraniční teroristickí bojovníci.

Toto ustanovenie sa vzťahuje na cestovanie do tretích krajín i do členských štátov EÚ vrátane krajín štátnej príslušnosti alebo pobytu páchatel'a. Cestovanie do cieľového štátu môže byť priame alebo cez iné tranzitné štáty.

Všetky osoby, ktoré cestujú do inej krajiny, budú potenciálne ovplyvnené ustanoveniami zákona o kriminalizácii cestovania do zahraničia na účely terorizmu podľa tejto smernice. Závažnosť hrozby, ktorú predstavujú zahraniční teroristickí bojovníci, si vyžaduje ráznu reakciu, ktorá by však mala byť v plnom súlade so základnými právami a slobodami a zásadami právneho štátu. Článok 9 sa týka iba kriminalizácie cestovania za veľmi osobitných podmienok a s konkrétnym úmyslom, pokiaľ ide o účel cesty.

Článok 10: Organizovanie alebo iné uľahčovanie cestovania do zahraničia na účely terorizmu – týmto ustanovením sa vykonáva článok 6 dodatkového protokolu a členské štáty sú podľa neho povinné kriminalizovať konanie, ktoré umožňuje cestovanie na účely terorizmu, napríklad organizáciu alebo uľahčovanie tohto cestovania. Pojem „organizácia“ zahŕňa širokú škálu konania súvisiaceho s praktickými opatreniami spojenými s cestovaním, napríklad nákup lístkov a plánovanie trás. Pojem „uľahčovanie“ označuje všetko ostatné konanie, ktoré sa nezaraďuje pod „organizáciu“ a ktoré pomáha cestujúcemu dosiahnuť cieľ. Ako príklad možno uviesť pomoc cestujúcemu pri nedovolenom prekračovaní hraníc. Okrem toho, že páchatel' koná zámerne, musí aj vedieť, že pomoc poskytuje na účely terorizmu.

Článok 11: Financovanie terorizmu – v tomto ustanovení sa členským štátom ukladá povinnosť kriminalizovať poskytovanie finančných prostriedkov, ktoré sa použijú na spáchanie teroristických trestných činov a trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou alebo teroristickými činnosťami. Toto vymedzenie je v súlade s vymedzením pojmu financovanie terorizmu v smernici 2015/849/EÚ, ktorý zahŕňa financovanie všetkých trestných činov vymedzených v článkoch 1 až 4 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV zmeneného rámcovým rozhodnutím 2008/919/SVV. Pojem finančné prostriedky je vymedzený v článku 2 návrhu smernice.

Zahrnutím financovania cestovania do zahraničia na účely terorizmu (ako trestného činu, ktorý rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV doteraz neobsahovalo) sa navyše vykonáva článok 5 dodatkového protokolu, ako aj odporúčanie FATF č. 5 (ako to bolo objasnené v nedávno prijatej zmene výkladovej poznámky k odporúčaniu č. 5). Podľa článku 15 nie je potrebné, aby bol trestný čin skutočne spáchaný, ani nie je nutné preukázať spojenie s konkrétnym teroristickým trestným činom alebo trestnými činmi súvisiacimi s teroristickými činnosťami. Článkom 11 v spojení s článkom 15 sa vykonáva uvedené odporúčanie FATF, podľa ktorého sa vyžaduje kriminalizácia financovania terorizmu aj vtedy, keď neexistuje spojenie s konkrétnym teroristickým činom alebo činmi.

Finančné prostriedky môžu pochádzať z jedného zdroja, napríklad vo forme pôžičky alebo daru poskytnutých cestujúcemu určitou fyzickou alebo právnickou osobou, alebo z rôznych zdrojov prostredníctvom určitého druhu zbierky zorganizovanej jednou alebo viacerými fyzickými alebo právnickými osobami.

Články 12 – 14: Krádež s priťažujúcimi okolnosťami, vydieranie a podvod na účely spáchania teroristických trestných činov – posledný súbor trestných činov súvisiacich s terorizmom [články 12 až 14 sa týkajú krádeže s priťažujúcimi okolnosťami, vydierania a podvodu na účely spáchania jedného z trestných činov uvedených v článku 3 alebo článku 4 písm. b)]. Tieto trestné činy už boli súčasťou článku 3 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV. Členské štáty by mali prijať nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa prípravné činy na spáchanie určitých teroristických trestných činov kriminalizovali ako činnosti súvisiace s terorizmom bez ohľadu na to, či bol spáchaný teroristický trestný čin ako taký, napríklad krádež výbušnín s cieľom spáchať teroristický čin, keď sa však plánovaný teroristický útok napokon neuskutočnil.

Hlava IV: Všeobecné ustanovenia týkajúce sa teroristických trestných činov, trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou a trestných činov súvisiacich s teroristickými činnosťami

Článok 15: Vzťah k teroristickým trestným činom – v tomto ustanovení o horizontálnom uplatňovaní sa spresňuje, že pri všetkých trestných činoch súvisiacich s teroristickou skupinou alebo teroristickými činnosťami (vrátane trestných činov vymedzených v článku 16) nie je nutné, aby bol skutočne spáchaný teroristický trestný čin, ako je už stanovené v článku 3 ods. 3 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV zmeneného rámcovým rozhodnutím 2008/919/SVV. Napríklad kriminalizácia účasti na činnostiach teroristickej skupiny nevyžaduje skutočné spáchanie teroristických činov. Navyše ani nie je nevyhnutné preukázať spojenie s konkrétnym teroristickým trestným činom, alebo pokiaľ ide o články 9 až 11, ani s konkrétnymi trestnými činmi súvisiacimi s teroristickými činnosťami. Na kriminalizáciu náboru na terorizmus napríklad nie je nevyhnutné, aby dotknutá osoba bola navádzaná na spáchanie konkrétneho teroristického trestného činu ani aby osoba poskytujúca výcvik na terorizmus poverila nejakú osobu spáchaním konkrétneho teroristického trestného činu. V rovnakom duchu platí, že na kriminalizáciu financovania terorizmu stačí, že existujú poznatky o využívaní finančných prostriedkov na účely podpory teroristických činností vo všeobecnosti bez toho, aby museli byť nutne spojené napríklad s konkrétnou plánovanou cestou do zahraničia.

Článok 16: Napomáhanie alebo navádzanie, podnecovanie a pokus – toto ustanovenie sa uplatňuje na všetky uvedené trestné činy a členským štátom sa ním ukladá povinnosť kriminalizovať aj spôsoby napomáhania mnohým z uvedených trestných činov, navádzanie na ne, podnecovanie k nim a pokusy o ne.

Napomáhanie teroristického trestného činu a navádzanie naň môže zahŕňať širokú škálu činností od poskytovania finančných prostriedkov na uskutočnenie teroristického útoku až po poskytovanie podporných služieb alebo materiálu, napríklad dopravy (dopravných prostriedkov), zbraní, výbušnín alebo úkrytu.

Okrem požiadaviek, ktoré sú v súčasnosti stanovené v článku 4 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV, zmeneného rámcovým rozhodnutím 2008/919/SVV, sa navrhuje kriminalizovať aj napomáhanie a navádzanie v súvislosti s absolvovaním výcviku. Hoci to podľa dodatkového protokolu nie je povinné, kriminalizácia týchto činností je v súlade s kriminalizáciou napomáhania iných prípravných činností a navádzania na ne. Pomoc osobe získať pokyny (napríklad preložením teroristického obsahu do cudzieho jazyka s plným vedomím obsahu a účelu týchto pokynov) nie je menej trestuhodná ako poskytnutie podobnej podpory (prekladu) osobe zabezpečujúcej výcvik.

Navrhuje sa rozšíriť kriminalizáciu podnecovania na všetky trestné činy. Podnecovateľ je totiž skutočne často hnacou silou v pozadí činov priamych páchatel'ov. V súčasnom návrhu sa okrem činov už kriminalizovaných podľa rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV kriminalizuje aj podnecovanie k trestným činom súvisiacim s teroristickými činnosťami uvedenými v hlave III. Článok 16 sa napríklad bude vzťahovať aj na osobu, ktorá podnecuje inú osobu, aby aktívne vykonávala nábor ďalších ľudí alebo aby cestovala do zahraničia na účely terorizmu.

V porovnaní s rámcovým rozhodnutím 2002/475/SVV sa pre členské štáty zavádzajú dodatočné povinnosti kriminalizovať pokus o cestovanie do zahraničia na účely terorizmu v súlade s článkom 4 ods. 3 dodatkového protokolu. Ďalšia dodatočná povinnosť spočíva v kriminalizácii pokusu o financovanie terorizmu, ako aj napomáhania takéhoto financovania a navádzania naň v súlade s odporúčaním FATF č. 5 a vymedzením financovania terorizmu v smernici 2015/48/EÚ. Zároveň sa navrhuje kriminalizovať pokus poskytnúť výcvik, ako aj pokus o nábor na terorizmus. Zohľadňujú sa pritom požiadavky článku 9 ods. 2 Dohovoru Rady Európy o predchádzaní terorizmu, ako aj situácia vo väčšine členských štátov, ktoré už – podľa správy o vykonávaní z roku 2014 – kriminalizujú pokus o tieto trestné činy.

Článok 17: Tresty pre fyzické osoby – toto ustanovenie, ktoré sa už nachádza v článku 5 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV, sa uplatňuje na všetky trestné činy a členským štátom sa ním ukladá povinnosť uplatňovať účinné, primerané a odradzujúce tresty, ktoré zahŕňajú vydanie. V druhom odseku sa zdôrazňuje, že teroristické trestné činy by mali byť postihnuteľné prísnejšími sankciami ako podobné trestné činy podľa vnútroštátneho práva spáchané bez teroristického úmyslu. Pre niektoré trestné činy sa stanovuje minimum pre najvyšší trest, ktorý sa má uložiť.

Navrhuje sa ponechať toto ustanovenie nezmenené. Najmä článok 11 Dohovoru Rady Európy o predchádzaní terorizmu, ktorý sa príslušne uplatňuje v súlade s článkom 9 dodatkového protokolu, si nevyžaduje žiadne zmeny.

Článok 18: Poľahčujúce okolnosti – toto ustanovenie sa už nachádza v článku 6 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV (v ktorom sa hovorí o „zvláštnych okolnostiach“) nadväzujúceho na uznesenie Rady z 20. decembra 1996 o osobách spolupracujúcich pri súdnom konaní v rámci boja proti medzinárodnej organizovanej trestnej činnosti. Umožňuje členským štátom vziať do úvahy určité poľahčujúce okolnosti, ktoré môžu znížiť trest uložený teroristom. Navrhuje sa ponechať podstatu tohto ustanovenia nezmenenú.

Článok 19: Zodpovednosť právnických osôb – toto ustanovenie sa uplatňuje na všetky uvedené trestné činy a členským štátom sa ním ukladá povinnosť zabezpečiť zodpovednosť právnických osôb a zároveň vylúčiť možnosť, aby táto zodpovednosť predstavovala alternatívu k zodpovednosti fyzických osôb. Toto ustanovenie je v súlade s článkom 10 Dohovoru Rady Európy o predchádzaní terorizmu, ktorý sa príslušne uplatňuje v súlade s článkom 9 dodatkového protokolu.

Toto ustanovenie je prevzaté z článku 7 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV a predstavuje štandardnú formuláciu, ktorú možno nájsť aj v iných právnych nástrojoch EÚ a ktorá členské štáty zaväzuje, aby zabezpečili, aby právnické osoby mohli byť uznané za zodpovedné za trestné činy uvedené v článkoch 1 až 4, ktoré v ich prospech spáchala akákoľvek osoba zastávajúca určité vedúce pozície v rámci tejto právnickej osoby. Nemusí ísť výlučne o trestnú zodpovednosť.

Článok 20: Druhy minimálnych sankcií pre právnické osoby – toto ustanovenie, ktoré sa už nachádza v článku 8 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV, sa uplatňuje na sankcie pre právnické osoby. Navrhuje sa ponechať toto ustanovenie nezmenené. Najmä článok 10 Dohovoru Rady Európy o predchádzaní terorizmu, ktorý sa príslušne uplatňuje v súlade s článkom 9 dodatkového protokolu, si nevyžaduje žiadne zmeny.

Článok 21: Právomoc a stíhanie – toto ustanovenie, ktoré sa už nachádza v článku 9 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV a ktoré sa uplatňuje na všetky uvedené trestné činy, si vyžaduje existenciu základov právomocí súdnych orgánov, na základe ktorých môžu začať vyšetrowanie, viesť stíhanie a vydávať rozsudky v súvislosti s trestnými činmi vymedzenými v tejto smernici.

Východiskom je zásada teritoriality stanovená v článku 9 ods. 1 písm. a), na základe ktorej musí každý členský štát stanoviť svoje právomoci vo vzťahu k teroristickým trestným činom spáchanými úplne alebo sčasti na jeho území. Článok 9 ods. 1 písm. b) a článok 9 ods. 4 možno považovať za rozšírenie tejto zásady. Členské štáty musia okrem toho prijať extrateritoriálnu právomoc vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 1 až 4, ak je páchatel' ich štátnym príslušníkom alebo má v nich pobyt, alebo ak bol trestný čin spáchaný v prospech právnickej osoby so sídlom na ich území alebo proti ich inštitúciám alebo obyvateľom, inštitúcii Európskej únie alebo orgánu zriadenému v súlade s Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva alebo Zmluvou o Európskej únii so sídlom v danom členskom štáte. V článku 9 ods. 3 sa stanovujú potrebné právomoci na uplatňovanie zásady „aut dedere aut iudicare“, ktorá zaväzuje členské štáty, aby boli schopné stíhať teroristické trestné činy v prípade, že odmietnu vydať podozrivú alebo usvedčenú osobu. A napokon, zavedením rozšírených pravidiel právomocí vznikla povinnosť vytvoriť kritériá na riešenie pozitívnych kompetenčných sporov, ktoré môžu vzniknúť medzi členskými štátmi. Článok 9 ods. 2 obsahuje zoznam faktorov, ktoré sa v tejto súvislosti musia postupne zohľadniť.

V porovnaní s pravidlami stanovenými v rámcovom rozhodnutí 2002/475/SVV sa navrhuje stanoviť právomoc v súvislosti s trestným činom poskytovania výcviku na terorizmus v súlade s vymedzením v článku 7 navrhovanej smernice. Toto osobitné ustanovenie je nevyhnutné na zabezpečenie účinného stíhania trestných činov páchatel'ov poskytujúcich výcvik na účely terorizmu, ktorí (zvyčajne) nie sú občanmi EÚ. Ak by sa toto osobitné ustanovenie neprijalo, osoba absolvujúca výcvik (zvyčajne štátny príslušník EÚ alebo osoba s pobytom v EÚ) by mohla byť stíhaná za novo zavedený trestný čin absolvovania výcviku na terorizmus (podľa článku 21 ods. 1 písm. a) alebo c) návrhu smernice), ale osoba poskytujúca výcvik (zvyčajne štátny príslušník krajiny mimo EÚ/osoba s pobytom v krajine mimo EÚ) nie. Tým by vznikla neopodstatnená medzera v tejto smernici. Vzhľadom na možné dôsledky tohto správania na území Únie a úzke materiálne prepojenie medzi trestnými činmi poskytovania a absolvovania výcviku na terorizmus je preto nutné stanoviť právomoc pre trestné činy spáchané poskytovateľmi výcviku na terorizmus bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť.

Hlava V: Ustanovenia o ochrane, podpore a právach obetí terorizmu

Ako je vysvetlené v odôvodnení 16 návrhu smernice, opatrenia plánované v tejto hlave sa vzťahujú na „obete terorizmu“ v súlade s vymedzením tohto pojmu v smernici o právach obetí. Pridaná hodnota začlenenia tohto vymedzenia do tejto smernice spočíva v pripomenutí a objasnení postavenia rodinných príslušníkov obetí, ktoré zomreli v dôsledku teroristického trestného činu. Keďže teroristické trestné činy majú často za následok straty na životoch, je

dôležité objasniť, že rodinní príslušníci obetí, ktorých smrť bola priamo spôsobená týmito trestnými činmi, ktorí utrpeli ujmu v dôsledku smrti takej osoby, majú porovnateľné postavenie ako priame obeť a môžu využiť aj rovnaké práva. V navrhovanej smernici sa obeť terorizmu obmedzujú na osoby, ktoré utrpeli ujmu priamo v dôsledku teroristických trestných činov uvedených v článku 3 navrhovanej smernice. Ďalšie trestné činy, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, najmä trestné činy súvisiace s teroristickou skupinou alebo trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami, by nemali byť zahrnuté do vymedzenia pojmu obeť terorizmu, lebo ide o trestné činy prípravnej povahy, ktoré nemajú za následok priame obeť.

Článok 22: Ochrana obetí terorizmu a pomoc týmto obeťiam –

prvý odsek sa nachádzal už v článku 10 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV. Členské štáty podľa neho musia zabezpečiť, aby vyšetrovanie a stíhanie trestných činov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, nezáviseli od oznámenia alebo obvinenia zo strany obeť, minimálne ak boli spáchané na území daného členského štátu.

V prístupe Európskej únie k boju proti terorizmu má ochrana obetí a pomoc obeťiam mimoriadny význam. Vzhľadom na ich osobitné potreby sa navrhuje objasniť v odseku 2 opatrenia, ktoré by členské štáty mali prijať na uspokojenie týchto potrieb s cieľom viac konkretizovať záväzok členských štátov, ktorý je v súčasnosti stanovený v článku 10 ods. 2 rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV, teda prijať podľa potreby všetky možné opatrenia na zabezpečenie primeranej pomoci.

Smernica o právach obetí sa vzťahuje na všetky obeť trestných činov bez vytvárania kategórií obetí. V smernici o právach obetí sa však uznáva, že niektoré obeť majú osobitné potreby ochrany, ktoré treba posudzovať individuálne, a že zvláštna pozornosť sa venuje obeťiam, ktoré utrpeli značnú ujmu okrem iného z dôvodu závažnosti trestného činu. Obeť terorizmu by sa v tomto smere mali náležite zohľadniť.

V smernici o právach obetí sa neupresňuje, ako uspokojiť osobitné potreby obetí terorizmu. Obeť terorizmu potrebujú najmä náležitú podporu a pomoc. Preto je nevyhnutné, aby sa obeťiam terorizmu poskytla dobre organizovaná a odborná núdzová pomoc, a to bezprostredne po útoku i následne tak dlho, ako to bude potrebné. Túto okamžitú pomoc žijúce obeť terorizmu často opisujú ako „záchrana života“. Keďže obeť terorizmu navyše často trpia posttraumatickým stresovým syndrómom (PTSD) a inými ujмами spôsobenými prežitou traumou, je veľmi dôležité ponúknuť im psychosociálnu pomoc na tak dlho, ako je to potrebné v jednotlivých prípadoch. V navrhovanom ustanovení sa stanovujú tieto kvalifikované podporné služby.

Ďalším dôležitým prvkom v situáciách po teroristickom útoku s veľkým mediálnym pokrytím je prístup k informáciám, pričom sa však musí rešpektovať dôvernosť vyšetrovania trestného činu. Obeť sú často zmätené protichodnými a neúplnými informáciami. V navrhovanom ustanovení sa preto vyžaduje, aby sa obeťiam poskytol aj prístup k informáciám o ich právach a o dostupnej pomoci a podpore, ako aj k informáciám o ostatných obeťiach.

Cieľom navrhovaných ustanovení nie je zmeniť už existujúce ustanovenia EÚ o právach obetí, ale kvalifikovať ich spôsobom, ktorý najlepšie zohľadňuje osobitné potreby obetí terorizmu.

Článok 23: Práva obetí terorizmu s pobytom v inom členskom štáte – teroristické útoky sa snažia zasiahnuť veľké skupiny ľudí a obeť často pochádzajú z inej krajiny alebo majú pobyt v inej krajine, ako je krajina teroristického útoku. Členské štáty preto zabezpečia, aby ich príslušné orgány mohli prijať príslušné opatrenia na minimalizáciu ťažkostí, ktorým čelia tieto obeť, najmä v súvislosti s prístupom k informáciám o právach obetí a o dostupných systémoch odškodňovania. Členské štáty okrem toho zabezpečia, aby obeť terorizmu mali prístup k dlhodobej emocionálnej a psychologickej podpore a pomoci v mieste, kde žijú.

Hlava VI: Záverečné ustanovenia

Článok 24: Nahradenie rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV o boji proti terorizmu – týmto ustanovením sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV zmenené rámcovým rozhodnutím 2008/919/SVV.

Článok 25: Transpozícia – vzhľadom na naliehavú potrebu zaviesť navrhované dodatočné trestné činy je potrebná krátka lehota na transpozíciu. Lehota na transpozíciu v dĺžke 12 mesiacov sa stanovila na základe predpokladu, že rokovania budú napredovať rýchlo.

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**o boji proti terorizmu, ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV o boji proti terorizmu**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 83 ods. 1 a článok 82 ods. 2 písm. c),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Európska únia je založená na univerzálnych hodnotách ľudskej dôstojnosti, slobody, rovnosti a solidarity, dodržiavania ľudských práv a základných slobôd. Vychádza zo zásady demokracie a zásady právneho štátu, ktoré sú spoločné pre členské štáty.
- (2) Terorizmus predstavuje jedno z najzávažnejších porušení univerzálnych hodnôt ľudskej dôstojnosti, slobody, rovnosti a solidarity, uplatňovania ľudských práv a základných slobôd, na ktorých je založená Európska únia. Zároveň predstavuje jeden z najväznejších útokov na demokraciu a právny štát, na zásady, ktoré sú spoločné pre členské štáty a z ktorých vychádza Európska únia.
- (3) Základnom reakcie trestného súdnicstva v boji proti terorizmu je rámcové rozhodnutie Rady 2002/475/SVV²¹. Právny rámec spoločný pre všetky členské štáty a najmä harmonizované vymedzenie teroristických trestných činov predstavujú referenčný základ pre výmenu informácií a spoluprácu medzi príslušnými vnútroštátnymi orgánmi podľa rámcového rozhodnutia Rady 2006/960/SVV²², rozhodnutia Rady 2008/615/SVV²³ a rozhodnutia Rady 2005/671/SVV²⁴, nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 603/2013²⁵, rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV²⁶ a rámcového rozhodnutia Rady 2002/465/SVV²⁷.

²¹ Rámcové rozhodnutie Rady z 13. júna 2002 o boji proti terorizmu (Ú. v. ES L 164, 22.6.2002, s. 3).

²² Rámcové rozhodnutie Rady 2006/960/SVV z 18. decembra 2006 o zjednodušení výmeny informácií a spravodajských informácií medzi orgánmi členských štátov Európskej únie činnými v trestnom konaní (Ú. v. EÚ L 386, 29.12.2006, s. 89).

²³ Rozhodnutie Rady 2008/615/SVV z 23. júna 2008 o zintenzívnení cezhraničnej spolupráce, najmä v boji proti terorizmu a cezhraničnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 210, 6.8.2008, s. 1).

²⁴ Rozhodnutie Rady 2005/671/SVV o výmene informácií a spolupráci v oblasti trestných činov terorizmu (Ú. v. EÚ L 253, 29.9.2005, s. 22).

²⁵ Nariadenie Európskeho Parlamentu a Rady (EÚ) č. 603/2013 z 26. júna 2013 o zriadení systému Eurodac na porovnávanie odtlačkov prstov pre účinné uplatňovanie nariadenia (EÚ) č. 604/2013, ktorým sa ustanovujú kritériá a mechanizmy na určenie členského štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o medzinárodnú ochranu podanej štátnym príslušníkom tretej krajiny alebo osobou bez štátnej príslušnosti v jednom z členských štátov, a o žiadostiach orgánov členských štátov na presadzovanie

- (4) V posledných rokoch došlo k rozvoju a nárastu hrozby terorizmu. Osoby označované ako „zahraniční teroristickí bojovníci“ cestujú do zahraničia na účely terorizmu. Vracajúci sa zahraniční teroristickí bojovníci predstavujú zvýšenú bezpečnostnú hrozbu pre všetky členské štáty EÚ. Zahraniční teroristickí bojovníci boli spojení s niekoľkými nedávnymi útokmi alebo plánmi vrátane útokov v Paríži 13. novembra 2015. Európska únia a jej členské štáty navyše čelia zvýšenej hrozbe od jednotlivcov, ktorých inšpirovali alebo naviedli teroristické skupiny pôsobiace v zahraničí, ale ktorí zostávajú v Európe.
- (5) Vzhľadom na vývoj teroristických hrozieb a právne záväzky Únie a členských štátov podľa medzinárodného práva je vo všetkých členských štátoch potrebné ďalej aproximovať vymedzenie teroristických trestných činov vrátane trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou a trestných činov súvisiacich s teroristickými činnosťami, aby komplexnejšie zahŕňalo konanie súvisiace najmä so zahraničnými teroristickými bojovníkmi a financovaním terorizmu. Tieto formy správania by mali byť postihnutelné aj v prípade, že k nim dochádza cez internet vrátane sociálnych médií.
- (6) Trestné činy spojené s teroristickou činnosťou sú veľmi závažné, lebo môžu viesť k spáchaniu teroristických trestných činov a umožniť teroristom a teroristickým skupinám udržiavať a ďalej rozvíjať ich trestnú činnosť, čo odôvodňuje kriminalizáciu tohto konania.
- (7) Medzi trestné činy súvisiace s verejným podnecovaním k spáchaniu teroristického trestného činu patria okrem iného glorifikácia a ospravedlňovanie terorizmu alebo šírenie správ a snímok aj v súvislosti s obeťami terorizmu ako spôsob získavania publicity pre ciele teroristov alebo vážneho zastrašovania obyvateľstva, a to za predpokladu, že toto správanie vytvára riziko spáchania teroristických činov.
- (8) Vzhľadom na závažnosť tejto hrozby a najmä potrebu zastaviť tok zahraničných teroristických bojovníkov je nutné kriminalizovať cestovanie do zahraničia na účely terorizmu, a to nielen s cieľom páchať teroristické trestné činy a poskytovať alebo absolvovať výcvik, ale aj s cieľom zúčastniť sa na činnostiach teroristickej skupiny. Kriminalizovať by sa mal aj každý čin, ktorý uľahčuje toto cestovanie.
- (9) Kriminalizácia absolvovania výcviku na terorizmus dopĺňa existujúci trestný čin poskytovania výcviku a konkrétne sa týka hrozieb, ktoré predstavujú osoby, ktoré sa aktívne pripravujú na spáchanie teroristických trestných činov, vrátane osôb, ktoré napokon konajú samostatne.
- (10) Financovanie terorizmu by v členských štátoch malo byť postihnutelné a malo by zahŕňať financovanie teroristických činov, financovanie teroristickej skupiny, ako aj iné trestné činy súvisiace s teroristickými činnosťami, ako je nábor a výcvik alebo cestovanie na účely terorizmu, aby sa tak narušili podporné štruktúry, ktoré uľahčujú

---

práva a Europolu o porovnanie s údajmi v systéme Eurodac na účely presadzovania práva a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1077/2011, ktorým sa zriaďuje Európska agentúra na prevádzkové riadenie rozsiahlych informačných systémov v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti (Ú. v. EÚ L 180, 29.6.2013, s. 1).

²⁶ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1).

²⁷ Rámcové rozhodnutie Rady 2002/465/SVV z 13. júna 2002 o spoločných vyšetrovacích tímoch (Ú. v. ES L 162, 20.6.2002, s. 1).

páchanie teroristických trestných činov. Postihnuteľné by malo byť aj napomáhanie financovania terorizmu a navádzanie naň, ako aj pokus o také financovanie.

- (11) Ďalej by v členských štátoch malo byť postihnuteľné aj poskytovanie materiálnej podpory terorizmu prostredníctvom osôb, ktoré sa zapájajú do dodávania alebo presunu služieb, majetku alebo tovaru vrátane obchodných transakcií zahŕňajúcich vstup do Únie alebo výstup z nej, alebo osôb, ktoré v týchto činnostiach pôsobia ako sprostredkovatelia, a to ako napomáhanie terorizmu a navádzanie naň alebo ako financovanie terorizmu, ak sa vykonáva s vedomím, že tieto operácie alebo výnosy z nich sa majú úplne alebo sčasti použiť na účely terorizmu alebo v prospech teroristických skupín.
- (12) Postihnuteľný by mal byť aj pokus o cestovanie do zahraničia na účely terorizmu, ako aj pokus o poskytnutie výcviku a nábor na terorizmus.
- (13) Pokiaľ ide o trestné činy uvedené v tejto smernici, pojem úmysel sa musí vzťahovať na všetky prvky, ktoré tvoria tieto trestné činy. Úmyselný charakter konania alebo nekonania možno vyvodiť z objektívnych skutkových okolností.
- (14) Okrem toho by sa mali stanoviť tresty pre fyzické a právnické osoby, ktoré spáchali tieto trestné činy alebo sú za ne zodpovedné, pričom by tieto tresty mali zodpovedať závažnosti týchto trestných činov.
- (15) Potrebné je zaviesť pravidlá právomoci, aby sa zabezpečilo účinné stíhanie teroristických trestných činov. Vzhľadom na možné dôsledky tohto správania na území Únie a úzke materiálne prepojenie medzi trestnými činmi poskytovania a absolvovania výcviku na terorizmus je nutné najmä stanoviť právomoc pre trestné činy spáchané poskytovateľmi výcviku na terorizmus bez ohľadu na ich štátnu príslušnosť.
- (16) Členské štáty by mali prijať osobitné opatrenia na ochranu, podporu a pomoc reagujúce na osobitné potreby obetí terorizmu, čím ďalej vymedzia a rozšíria práva, ktoré už obsahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ²⁸. Obete terorizmu sú vymedzené v článku 1 smernice 2012/29/EÚ v súvislosti s teroristickými trestnými činmi uvedenými v článku 3. Opatreniami, ktoré by členské štáty mali prijať, by sa malo zabezpečiť, aby v prípade teroristického útoku obeť terorizmu získali emocionálnu a psychologickú podporu vrátane posttraumatickej podpory a poradenstva, ako aj všetky relevantné právne, praktické a finančné informácie a poradenstvo.
- (17) Členské štáty by mali medzi sebou spolupracovať s cieľom zabezpečiť, aby všetky obeť terorizmu mali prístup k informáciám o právach obetí, dostupných podporných službách a dostupných systémoch odškodňovania. Členské štáty by ďalej mali zabezpečiť, aby obeť terorizmu mali prístup k dlhodobým podporným službám v krajine svojho pobytu aj v prípade, že teroristický trestný čin bol spáchaný v inej krajine EÚ.
- (18) Keďže ciele tejto smernice nie je možné uspokojivo dosiahnuť jednostranne na úrovni členských štátov, ale vzhľadom na potrebu celoeurópskych harmonizovaných pravidiel ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, Únia môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so

---

²⁸ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2012/29/EÚ z 25. októbra 2012, ktorou sa stanovujú minimálne normy v oblasti práv, podpory a ochrany obetí trestných činov a ktorou sa nahrádza rámcové rozhodnutie Rady 2001/220/SVV z 15. marca 2001 (Ú. v. EÚ L 315, 14.11.2012, s. 37).

zásadou proporcionality podľa tohto článku 5 táto smernica nepresahuje rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov.

- (19) V tejto smernici sú dodržané zásady uznané v článku 2 Zmluvy o Európskej únii, základné práva a slobody a zásady uznané najmä v Charte základných práv Európskej únie vrátane zásad stanovených v jej kapitolách II, III, V a VI, ktoré zahŕňajú okrem iného právo na slobodu a bezpečnosť, slobodu prejavu a právo na informácie, slobodu združovania, slobodu myslenia, svedomia a náboženského vyznania, všeobecný zákaz diskriminácie najmä z dôvodu rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického alebo iného zmýšľania, právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života a právo na ochranu osobných údajov, zásadu zákonnosti a proporcionality trestných činov a trestov, ktorá zahŕňa aj požiadavku presnosti, jasnosti a predvídateľnosti v trestnom práve, prezumpciu neviny, ako aj slobodu pohybu stanovenú v článku 21 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a v smernici 2004/38/ES. Táto smernica sa musí vykonávať v súlade s týmito právami a zásadami.
- (20) Zavedenie kriminalizácie podľa tejto smernice by malo byť úmerné povahe a okolnostiam trestného činu s ohľadom na sledované legitímne ciele a ich potrebu v demokratickej spoločnosti a mali by sa vylúčiť všetky formy svojvoľného konania alebo diskriminácie.
- (21) Smernica by mala nahradiť rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV²⁹ pre členské štáty viazané touto smernicou.
- (22) V súlade s článkom 3 protokolu (č. 21) o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Spojené kráľovstvo a Írsko oznámili svoje želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tejto smernice.

A/ALEBO

- (23) V súlade s článkami 1 a 2 protokolu (č. 21) o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby tým bol dotknutý článok 4 tohto protokolu, sa Spojené kráľovstvo a Írsko nezúčastňujú na prijatí a uplatňovaní tejto smernice a nie sú ňou viazané ani nepodliehajú jej uplatňovaniu.
- (24) V súlade s článkami 1 a 2 protokolu (č. 22) o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice a nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu. Rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV je pre Dánsko naďalej záväzné a uplatňuje sa v ňom,

²⁹

Zmenené rámcovým rozhodnutím Rady 2008/919/SVV z 28. novembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV (Ú. v. EÚ L 330, 9.12.2008, s. 21).

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

HLAVA I: PREDMET ÚPRAVY A VYMEDZENIE POJMOV

Článok 1

Predmet úpravy

V tejto smernici sa stanovujú minimálne pravidlá týkajúce sa vymedzenia trestných činov a sankcií v oblasti teroristických trestných činov, trestných činov súvisiacich s teroristickou skupinou a trestných činov súvisiacich s teroristickými činnosťami, ako aj osobitné opatrenia na ochranu obetí terorizmu a pomoc týmto obetiam.

Článok 2

Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „finančné prostriedky“ sú majetok každého druhu, či už hmotný alebo nehmotný, hnutelný alebo nehnuteľný, získaný akýmkoľvek spôsobom, a právne dokumenty alebo nástroje v akejkoľvek forme vrátane elektronickej alebo digitálnej, ktoré dokazujú právny nárok na tento majetok alebo podiel na ňom, okrem iného vrátane bankových úverov, cestovných šekov, bankových šekov, peňažných poukážok, akcií, cenných papierov, obligácií, zmeniek a akreditívov;
- b) „právnická osoba“ je každý subjekt, ktorý má právnu subjektivitu podľa rozhodného práva, s výnimkou štátov alebo orgánov verejnej moci a verejných medzinárodných organizácií;
- c) „teroristická skupina“ je štruktúrovaná skupina viac ako dvoch osôb existujúca počas určitého obdobia a konajúca v zhode s cieľom páchať teroristické trestné činy;
- d) „štruktúrovaná skupina“ je skupina, ktorá nebola vytvorená náhodne na okamžité spáchanie trestného činu a ktorá nemusí mať formálne vymedzené úlohy svojich členov, stálu členskú základňu ani rozvinutú štruktúru.

HLAVA II:

TERORISTICKÉ TRESTNÉ ČINY A TRESTNÉ ČINY SÚVISIACE S TERORISTICKOU SKUPINOU

Článok 3

Teroristické trestné činy

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby úmyselné činy uvedené v odseku 2 vymedzené ako trestné činy podľa vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré vzhľadom na svoju povahu alebo kontext môžu vážne poškodiť krajinu alebo medzinárodnú organizáciu, boli vymedzené ako teroristické trestné činy, ak boli spáchané s jedným alebo viacerými z týchto cieľov:
  - a) vážne zastrášať obyvateľstvo;
  - b) neoprávnene naliehať na vládu alebo medzinárodnú organizáciu, aby vykonala alebo nevykonala nejaký čin;

- c) vážne destabilizovať alebo zničiť základné politické, ústavné, hospodárske alebo sociálne štruktúry krajiny alebo medzinárodnej organizácie.
2. Úmyselné činy uvedené v odseku 1 sú:
- a) útoky na životy osôb, ktoré môžu spôsobiť smrť;
  - b) útoky na fyzickú integritu osoby;
  - c) únosy alebo branie rukojemníka;
  - d) spôsobenie rozsiahleho poškodenia štátneho alebo verejného zariadenia, dopravného systému, zariadenia infraštruktúry vrátane informačného systému, pevnej rampy umiestnenej na kontinentálnej plošine, verejného miesta alebo súkromného majetku, ktoré môže ohroziť ľudský život alebo mať za následok vážnu hospodársku stratu;
  - e) únos/obsadenie lietadiel, lodí alebo ostatných prostriedkov verejnej alebo nákladnej dopravy;
  - f) výroba, vlastníctvo, získanie, preprava, dodávka alebo použitie zbraní, výbušnín alebo jadrových alebo chemických zbraní, ako aj výskum a vývoj biologických a chemických zbraní;
  - g) uvoľnenie nebezpečných látok alebo spôsobenie požiaru, záplav alebo výbuchov, ktorých následkom je ohrozenie ľudského života;
  - h) zasahovanie do dodávky vody, energie alebo iných základných prírodných zdrojov alebo ich prerušenie, ktorých následkom je ohrozenie ľudského života;
  - i) vyhrážanie sa spáchaním niektorého z činov uvedených v písmenách a) až h).

Článok 4

Trestné činy súvisiace s teroristickou skupinou

Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby nasledujúce činy boli postihnutelné ako trestné činy, ak boli spáchané úmyselne:

- a) riadenie teroristickej skupiny;
- b) účasť na činnostiach teroristickej skupiny vrátane poskytovania informácií alebo materiálnych zdrojov alebo akéhokoľvek financovania jej činnosti s vedomím, že táto účasť prispeje k trestnej činnosti tejto teroristickej skupiny.

HLAVA III: TRESTNÉ ČINY SÚVISIACE S TERORISTICKÝMI ČINNOSŤAMI

Článok 5

Verejné podnecovanie k páchaniu teroristických trestných činov

Členské štáty prijímajú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby šírenie alebo akékoľvek iné sprístupnenie informácií verejnosti s úmyslom podnietiť spáchanie jedného z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 2 písm. a) až h), pokiaľ z tohto konania plynie nebezpečenstvo, že môže byť spáchaný jeden alebo viac takých trestných činov, a bez ohľadu na to, či toto konanie priamo obhajuje teroristické trestné činy alebo nie, bolo postihnutelné ako trestný čin, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 6
Nábor na terorizmus

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby navádzanie inej osoby, aby spáchala jeden z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 2 písm. a) až h) alebo v článku 4, bolo postihnutelné ako trestný čin, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 7
Poskytovanie výcviku na terorizmus

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby poskytnutie pokynov na výrobu alebo použitie výbušnín, strelných zbraní alebo iných zbraní, alebo škodlivých alebo nebezpečných látok, alebo na iné osobitné metódy alebo techniky na účely spáchania jedného z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 2 písm. a) až h) alebo prispenia k nim s vedomím, že poskytnuté zručnosti sa majú použiť na tieto účely, bolo postihnutelné ako trestný čin, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 8
Absolvovanie výcviku na terorizmus

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby prijatie pokynov od inej osoby na výrobu alebo použitie výbušnín, strelných zbraní alebo iných zbraní, alebo škodlivých alebo nebezpečných látok, alebo na iné osobitné metódy alebo techniky na účely spáchania jedného z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 2 písm. a) až h) alebo prispenia k nim bolo postihnutelné ako trestný čin, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 9
Cestovanie do zahraničia na účely terorizmu

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby cestovanie do inej krajiny na účely spáchania teroristického trestného činu uvedeného v článku 3 alebo prispenia k nemu, účasť na činnostiach teroristickej skupiny uvedených v článku 4 alebo poskytovanie alebo absolvovanie výcviku na terorizmus uvedené v článkoch 7 a 8 boli postihnutelné ako trestný čin, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 10
Organizovanie alebo iné uľahčovanie cestovania do zahraničia na účely terorizmu

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby všetky činy organizácie alebo uľahčenia, ktoré pomáhajú akejkoľvek osobe pri cestovaní do zahraničia na účely terorizmu uvedenom v článku 9 s vedomím, že takto poskytnutá pomoc je určená na tieto účely, boli postihnutelné ako trestný čin, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 11
Financovanie terorizmu

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby poskytovanie alebo zhromažďovanie finančných prostriedkov akýmkoľvek spôsobom, či už priamo alebo nepriamo, s úmyslom, že sa majú použiť, alebo s vedomím, že sa použijú úplne alebo sčasti na spáchanie ktoréhokoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 10 a článkoch 12 až 14 alebo článku 16, bolo postihnutelné ako trestný čin, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 12

Krádež s priťažujúcimi okolnosťami na účely spáchania teroristického trestného činu

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby krádež s priťažujúcimi okolnosťami s cieľom spáchať jeden z trestných činov uvedených v článku 3 bola postihniteľná ako trestný čin, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 13

Vydieranie na účely spáchania teroristického trestného činu

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby vydieranie s cieľom spáchať jeden z trestných činov uvedených v článku 3 bolo postihniteľné ako trestný čin, ak je takéto konanie úmyselné.

Článok 14

Vystavenie falošných administratívnych dokumentov na účely spáchania teroristického trestného činu

Členské štáty prijímú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby vystavenie falošných administratívnych dokumentov s cieľom spáchať jeden z trestných činov uvedených v článku 3 ods. 2 písm. a) až h) alebo v článku 4 písm. b) bolo postihniteľné ako trestný čin, ak je takéto konanie úmyselné.

HLAVA IV: VŠEOBECNÉ USTANOVENIA TÝKAJÚCE SA TERORISTICKÝCH TRESTNÝCH ČINOV, TRESTNÝCH ČINOV SÚVISIACICH S TERORISTICKOU SKUPINOU A TRESTNÝCH ČINOV SÚVISIACICH S TERORISTICKÝMI ČINNOSŤAMI

Článok 15

Vzťah k teroristickým trestným činom

Na to, aby bol trestný čin uvedený v článku 4 a v hlave III postihniteľný, nie je nutné, aby bol teroristický trestný čin skutočne spáchaný, ani nie je nutné, aby sa preukázalo spojenie s konkrétnym teroristickým trestným činom, prípadne s konkrétnymi trestnými činmi súvisiacimi s teroristickými činnosťami, pokiaľ ide o trestné činy podľa článkov 9 až 11.

Článok 16

Napomáhanie alebo navádzanie, podnecovanie a pokus

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby bolo postihniteľné napomáhanie trestným činom uvedeným v článkoch 3 až 8 a článkoch 11 až 14 alebo navádzanie na ne.
2. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby bolo postihniteľné podnecovanie trestných činov uvedených v článkoch 3 až 14.
3. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby bol postihniteľný pokus o spáchanie trestného činu uvedeného v článkoch 3, 6, 7, 9 a článkoch 11 až 14 s výnimkou držby uvedenej v článku 3 ods. 2 písm. f) a trestného činu uvedeného v článku 3 ods. 2 písm. i).

Článok 17
Tresty pre fyzické osoby

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby trestné činy uvedené v článkoch 3 až 14 a článku 16 boli postihnutelné účinnými, primeranými a odrádzajúcimi trestami, ktoré môžu zahŕňať vydanie.
2. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby teroristické trestné činy uvedené v článku 3 a trestné činy uvedené v článku 16, pokiaľ súvisia s teroristickými trestnými činmi, boli postihnutelné trestami odňatia slobody prísnejšími, ako sú tie, ktoré možno podľa vnútroštátneho práva uložiť za tieto trestné činy v prípade neexistencie osobitného úmyslu vyžadovaného podľa článku 3, s výnimkou prípadov, keď tieto uložitelné tresty už sú najvyššími možnými trestami podľa vnútroštátnych právnych predpisov.
3. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby trestné činy uvedené v článku 4 boli postihnutelné trestami odňatia slobody s najvyšším trestom najmenej pätnásť rokov za trestný čin uvedený v článku 4 písm. a) a najmenej osem rokov za trestné činy uvedené v článku 4 písm. b). Ak teroristický trestný čin uvedený v článku 3 ods. 2 písm. i) spácha osoba, ktorá riadi teroristickú skupinu uvedenú v článku 4 písm. a), najvyšší trest musí byť najmenej osem rokov.

Článok 18
Poľahčujúce okolnosti

Každý členský štát môže prijať nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa tresty uvedené v článku 17 mohli znížiť, ak páchatel':

- a) prestane s teroristickou činnosťou a
- b) poskytne správnym alebo súdnym orgánom informácie, ktoré by inak nemohli získať, a tým im pomôže:
  1. predísť následkom trestného činu alebo ich zmierniť;
  2. identifikovať alebo postaviť pred súd ostatných páchatel'ov;
  3. získať dôkazy alebo
  4. zabrániť ďalším trestným činom uvedeným v článkoch 3 až 14 a článku 16.

Článok 19
Zodpovednosť právnických osôb

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť uznané za zodpovedné za ktorýkoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 14 a článku 16, ktoré spáchala v ich prospech akákoľvek osoba konajúca buď samostatne, alebo ako súčasť orgánu tejto právnickej osoby, a ktorá má vedúce postavenie v rámci tejto právnickej osoby, na základe jednej z týchto právomocí:
  - c) oprávnenia zastupovať právnickú osobu;
  - d) právomoci prijímať rozhodnutia v mene právnickej osoby;
  - e) právomoci vykonávať kontrolu v rámci tejto právnickej osoby.

2. Členské štáty takisto prijímajú nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnické osoby mohli byť uznané za zodpovedné, ak nedostatočný dohľad alebo kontrola zo strany osoby uvedenej v odseku 1 umožnili spáchanie niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 14 a článku 16 v prospech tejto právnickej osoby osobou, ktorá je podriadená osobe uvedenej v odseku 1.
3. Zodpovednosť právnických osôb podľa odsekov 1 a 2 nevyklučuje trestné konanie voči fyzickým osobám, ktoré sú páchatelmi, podnecovateľmi alebo spolupáchatelmi niektorého z trestných činov uvedených v článkoch 3 až 14 a článku 16.

Článok 20

Tresty pre právnické osoby

Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby právnická osoba, ktorá je uznaná za zodpovednú podľa článku 19, bola postihnutelná účinnými, primeranými a odrádzajúcimi trestami, ktoré zahŕňajú trestné alebo iné ako trestné pokuty a môžu zahŕňať aj iné tresty, napríklad:

- a) vylúčenie z nároku na verejné dávky alebo pomoc;
- b) dočasný alebo trvalý zákaz výkonu obchodnej činnosti;
- c) uloženie súdneho dohľadu;
- d) súdny príkaz na zrušenie právnickej osoby;
- e) dočasné alebo trvalé zatvorenie prevádzok, ktoré sa použili na spáchanie trestného činu.

Článok 21

Právomoc a stíhanie

1. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na určenie svojej právomoci vo vzťahu k trestným činom uvedeným v článkoch 3 až 14 a článku 16, ak:
  - a) bol trestný čin spáchaný celý alebo sčasti na jeho území;
  - b) bol trestný čin spáchaný na palube lode plviacej sa pod jeho vlajkou alebo lietadla registrovaného v tomto štáte;
  - c) je páchatel jeho štátnym príslušníkom alebo v ňom má pobyt;
  - d) páchatel poskytuje výcvik na terorizmus uvedený v článku 7 jeho štátnym príslušníkom alebo osobám s pobytom v ňom;
  - e) bol trestný čin spáchaný v prospech právnickej osoby so sídlom na jeho území;
  - f) bol trestný čin spáchaný proti inštitúciám alebo ľuďom z príslušného členského štátu alebo proti inštitúcii, orgánu, úradu alebo agentúre Európskej únie so sídlom v tomto členskom štáte.

Každý členský štát môže rozšíriť svoju právomoc, ak bol trestný čin spáchaný na území niektorého iného členského štátu.

2. Ak trestný čin patrí do právomoci viacerých členských štátov a ak ho ktorýkoľvek z dotknutých štátov môže účinne stíhať na základe rovnakých skutočností, dotknuté členské štáty spolupracujú s cieľom určiť, ktorý z nich bude stíhať páchatelov, aby sa tak konanie podľa možnosti sústredilo v jednom členskom štáte. Na tieto účely sa

členské štáty môžu obrátiť na Eurojust s cieľom uľahčiť spoluprácu medzi svojimi súdnymi orgánmi a koordináciu ich činností. Postupne sa zohľadnia tieto faktory:

- a) členským štátom, v ktorom bude trestný čin stíhaný, je členský štát, na ktorého území bol čin spáchaný;
  - b) členským štátom, v ktorom bude trestný čin stíhaný, je členský štát, ktorého je páchateľ štátnym príslušníkom alebo v ktorom má pobyt;
  - c) členským štátom, v ktorom bude trestný čin stíhaný, je členský štát, ktorý je členským štátom pôvodu obetí;
  - d) členským štátom, v ktorom bude trestný čin stíhaný, je členský štát, na ktorého území bol páchateľ vypátraný.
3. Každý členský štát prijme nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie toho, aby jeho právomoc zahŕňala aj trestné činy uvedené v článkoch 3 až 14 a článku 16 v prípadoch, keď odmietne odovzdať alebo vydať osobu podozrivú alebo usvedčenú zo spáchania takého trestného činu inému členskému štátu alebo tretej krajine.
  4. Každý členský štát zabezpečí, aby sa jeho právomoc vzťahovala aj na prípady, keď bol ktorýkoľvek z trestných činov uvedených v článkoch 4 a 16 spáchaný celý alebo sčasti na jeho území, bez ohľadu na to, kde má teroristická skupina sídlo alebo kde vykonáva svoju trestnú činnosť.
  5. Tento článok nevyklučuje výkon právomoci v trestných veciach daným členským štátom v súlade s jeho vnútroštátnymi právnymi predpismi.

HLAVA V: USTANOVENIA O OCHRANE, PODPORE A PRÁVACH OBETÍ TERORIZMU

Článok 22

Ochrana obetí terorizmu a pomoc týmto obetiam

1. Členské štáty zabezpečia, aby vyšetrowanie alebo stíhanie trestných činov, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, nezáviselo od oznámenia alebo obvinenia zo strany obete terorizmu alebo inej osoby, ktorá sa stala obeťou trestného činu, minimálne ak bol tento čin spáchaný na území daného členského štátu.
2. Členské štáty zabezpečia, aby existovali osobitné služby na pomoc a podporu obetiam terorizmu. Tieto služby musia mať kapacitu a organizačnú štruktúru potrebnú na poskytnutie pomoci a podpory týmto obetiam bezprostredne po útoku a tak dlho po ňom, ako to je nevyhnutné, v súlade s osobitnými potrebami každej obete. Služby musia byť dôverné, bezplatné a ľahko prístupné všetkým obetiam terorizmu. Budú zahŕňať najmä:
  - a) emocionálnu a psychologickú podporu, napríklad posttraumatickú podporu a poradenstvo;
  - b) poskytovanie poradenstva a informácií o všetkých relevantných právnych, praktických alebo finančných záležitostiach.
3. Táto smernica sa uplatňuje spolu s opatreniami stanovenými v smernici 2012/29/EÚ bez toho, aby boli tieto opatrenia dotknuté.

Článok 23

Práva obetí terorizmu s pobytom v inom členskom štáte

1. Členské štáty zabezpečia, aby ich príslušné orgány navzájom spolupracovali s cieľom zabezpečiť prístup k informáciám pre obeť terorizmu, ktoré majú pobyt v inom členskom štáte, ako je štát, v ktorom bol spáchaný teroristický trestný čin. Prístup k informáciám zahŕňa najmä informácie o právach obetí, dostupných podporných službách a dostupných systémoch odškodňovania.
2. Členské štáty zabezpečia, aby všetky obeť terorizmu mali prístup k pomoci a podporným službám stanoveným v článku 22 na území členského štátu ich pobytu, aj keď bol teroristický čin spáchaný v inom členskom štáte.

HLAVA VI: ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 24

Nahradenie rámcového rozhodnutia 2002/475/SVV o boji proti terorizmu

Rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV sa nahrádza v členských štátoch, ktoré sú viazané touto smernicou, bez toho, aby boli dotknuté záväzky týchto členských štátov, pokiaľ ide o lehoty na transpozíciu tohto rámcového rozhodnutia do vnútroštátneho práva.

V prípade členských štátov viazaných touto smernicou sa odkazy na rámcové rozhodnutie 2002/475/SVV považujú za odkazy na túto smernicu.

Článok 25

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do [12 mesiacov od jej prijatia]. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii znenie týchto ustanovení.
Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.
2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 26

Predkladanie správ

1. Komisia do [24 mesiacov po uplynutí lehoty na vykonanie tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi rozsah, v akom členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto smernicou.
2. Komisia do [48 mesiacov po uplynutí lehoty na vykonanie tejto smernice] predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi vplyv a pridanú hodnotu tejto smernice o boji proti terorizmu. Komisia zohľadní informácie poskytnuté členskými štátmi podľa rozhodnutia 2005/671/SVV.

Článok 27
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 28
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Bruseli

Za Európsky parlament
predseda

Za Radu
predseda